

II.
C. 22103.
3/2. 57

22133. II. C. g. 2.

Naš Bož se bo za nas vojskoval!

2. Exdr. 4, 20.

Keršanski

JONAK

ali

MOLITEVNE BUKVICE

za

slovenske vojake

in sploh za katoliške mladence.

Spisal

L. Jeran,

duhovni pomočnik per s. Petru v Ljubljani.

S podobo na čelu.

Z dovoljenjem visokočastitljiviga
Ljubljanskiga Škofijstva.

V Ljubljani 1852.

Založil *Matija Gerber*, bukvovez.

Opomba. Pri izdelavi téh molitev so bile tudi bukvice v rabo vzéte, ki so jih sv. Oče papež za katoliške vojake v darilo poslali iz Rima.

030054317

Keršanskiga vojšaka dvojna vojska.

Vojske niso igrače. Na vojski se sablje krešejo, sulice in baganeti rožljajo in ognjene kugle križem švigajo kakor blisk. Čast in poštenje serčnimu vojšaku, kateri se neprestrašen vojskuje za svojiga svitliga cesarja in za drago domovino!

Keršanski vojšak ima pa še drugo vojsko: vojsko za svojo dušo. Vojska za zveličanje kratko nikar ni igrača! Zakaj v ti vojski je sovražnikov, de je tema. Med ognjenimi kuglami vojska velikrat ni hujši, kakor je vojska z domačimi dušnimi sovražniki; in marsikteri, ki se

je sovražniku na vojski serčno v brambo stavil, je za svojo dušo slab vojskovavec, pregrešno živi, in njegova duša zapade peklenškemu sovražniku v róp.

Ti, slovenski vojšak! takó nikar ne delaj; temuč vojskuj se korenjaško, de boš premagal obá sovražnika — sovražnika cesarjeviga, in sovražnika svoje duše.

Sveti Jur, dvojin vojak.

Sveti Jur je bil na Jutrovim domá. Bogate, pa poštene keršanske starše je imel; pošten in moder je bil tudi on že mladenčik. Dvajset let star je sam radovoljno v soldate šel, kar je tudi njegov ranjki oče bil; vedil je namreč, de tudi vojaški stan je od Boga postavljen, pra-

vico terditi, hudodelce strahovati in sovražnikom na pete stopiti.

Sveti Jur je služil nejeverskiga cesarja Diokleciana, kateri ga je močno rad imel in v visoko čast povzdignil; zakaj sv. Jur je bil neprestrašen vojšak in zvést cesarju. Sv. Jur je bil pa soldat moškiga serca, ki mu je bilo pošteno živeti in Bogu služiti več, kot vse na svetu, in se mu je gnusilo do malikovanja in nesramniga ajdovskega življenja. Dioklecianu samimu je naravnost povedal, de nima prav, ker nedolžne kristjane preganja, morí in v malikovanje sili. Vediti je, de za serčno spričevanje sv. vere ga čaka huda vojska; zato je serčno in stanovitno molil, prejden je vpričo nevernikov očitno spoznal Kristusa in njegovo sveto ve-

ro, ter malikovavcam njih velike krivice in pregrehe očital. Strašne so terpeženja, s katerimi so neverci serčniga vojšaka natézali in ječili, ker se ni hotel podati in od Jezusa odstopiti. Ko niso mogli nič zoper njegovo stanovitnost, ga je ukazal nejeverski cesar Dioklecian ob glavo djati. Tako je ta serčni vojšak vesel svoje življenje sklenil **23.** maliga travna pod trinogam Dioklecianam.

Sv. Jur se mala z zmajem ali lintvernam pod nogami; to pomeni dušniga sovražnika, pekleniskiga drakona, kteriga je sv. Jur serčno premagal bil. Na nekterih podobah v strani mlada devica klečí; ta devica je duša, Jezusova nevesta, katero je sv. Jur otél bil, de je peklenška pošast požerla ni.

Sv. Jur je mogočin perjatelj in pomočnik vsih pravovernih kristjanov, posebno pa vojšakov. Premaguj serčno svoje skušnjave, keršanski mladenič! in otmi svojo dušo greha in pogube, potlej bo sv. Jur tudi tvoj perjatelj, in vesel tovarš enkrat v svetlim rajju.

*Keršanski soldat, bodi sv.
Jurja brat!*

Slovenski mladenič! ako se želiš s sv. Jurjem enkrat veseliti, mu moraš v življenju podobin biti.

1. Bodi zadovoljin s svojim stanam. „Bodite podložni zavoljo Boga, ali kralju kakor narviksimu, ali vojvodam kakor odnjega postavljenim“, pravi sv. pismo.

2. Sv. Jur je perserčno molil, ker je vidil, de skušnjave prihajajo. M ôli tudi ti, de skušnjave premagaš, ker skušnjave so velikrat hude. „Čujte in molite, de v skušnjavo ne padete!“ Jezus perporočuje.

3. Vselej rajši zaničevanje terpi, kakor de bi Boga razžalil. Koliko strašniga je sv. Jur preterpel, de se je pošteniga ohranil! Spomni se nánj, ko si v nevarnosti grešiti.

4. Nesramnih tovaršev se vari; svoje oči in vse počutke imej pod stražo in v strahovanju. „Oči so dvojne vrata, skoz ktere pekel v dušo pride“, pravijo sveti učeniki.

5. Vari se pijanosti. „V vinu je nečistost“, pravi sv. Duh; v vinu so vse pregrehe. Žganje

je še hujši, ker je strup za dušo in telo.

6. Sv. Jur je peklenško pošast premagal, zato on čast ima; tudi tvoja vsa druga čast bo minula, le samo ta čast ti bo ostala, če boš samiga sebe in greh premagal. Bilo je milione vojšakov in jih še bo; vendar na zadnje le tisti obveljá, kdor zvesto Bogu služi, in po svojih dolžnostih živi, vse drugo mine kakor senca.

7. Velikrat v čast sv. Jurja kak očenaš zmôli, in ga pomoči prôsi. On je velik pomočnik v sili, veliko per Bogu sprostiti zamore.

8. Če hočeš zveličan biti, moraš do konca stanoviten ostati. Veliko jih v vojašino dobrih pride, domu pa sprideni gredó; gorjé njim! Taki velikrat druge

pohujšajo. „Boljši bi bilo, de bi se jim mlinski kamen na vrat obesil, in de bi potopljeni bili v globočino morja.“ — Blagor pa tebi, keršanski fant! če si med čistimi in poštenimi ter ostaneš stanoviten, ker tudi ti boš med tistimi, ki bodo Boga gledali. Nečistnik in preklinjavec je že zdaj gerd in nagnusin, kakšin bo še le sodnji dan! „Blagor jim, kateri so čistiga serca; ker oni bodo Boga gledali.“

Tudi soldat mora moliti.

Soldat je tudi človek in kristjan; ako hoče katolišk kristjan ostati, mora moliti in keršansko živeti. — Molitev je ključ v nebesa; kdor ta

ključ zaverže, ne bo mogel nebeških vrat odkleniti. — Soldat mora veliko nevarnost premagati; lahko je zapeljan k pijančevanju, k jezi in kletvinji, k nepokorsini, neusmiljenju in lenôbi, k nesramnosti in nezvestobi. Kdor ne moli, ga gnada zapustí, in v brezno pregrehe pade. — En sam slab tovarš jih utegne veliko družih spačiti in zapeljati. Torej je molitev soldatu tako potrebna, kakor vsakdanji kruh — in pa še bolj. Zakaj če komisa nimaš, oslabiš le na telesu; če nimaš pa molitve, je veliko hujši, zato ker duša oslabi. — Mladenič, če ne boš molil, boš hitro veselje nad Bogam zgubil; — in gorje tebi, ako boš začel nad greham veselje imeti! „Kdor zna prav moliti, zna tudi prav ži-

v eti,“ pravi sv. Avguštin; kdor pa prav živi, se bo zveličal.

Molitev zjutraj.

V imenu Boga † Očeta, ino † Sina, ino svetiga † Duha. Amen.

Češen in hvaljen bodi Bog Oče, ki si me stvaril; češen in hvaljen bodi Bog Sin, ki si me odrešil od večniga pogubljenja; češen in hvaljen bodi sv. Duh, ki si me per sv. kerstu posvetil, in me v družih sv. zakramentih posvečuješ. V imenu presvete Trojice začnem ta dan; vari me in bodi povsod z menoj, o Bog! de bo tudi brez greha dokončan. Daj mi pokorno, poterpežljivo in čisto serce; daj meni zvestost v moji službi, mojim vikšim pa poterpljenje z menoj;

vari me na vsih mojih potih, de ne pride pregreha na mojo vést, ktera bi me pekla noč in dan. O Bog rajši vse hudo preterpím, kakor de bi tebe s kakšnim greham vedama razžalil; poterdi me v tem sklepu po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Marija, božja Mati, moj kerstni pomočnik, moj angel varh, vsi angeli in svetniki! prosíte za me dans in vsak dan, varite me vsih nevarnost na duši in na telesu. Amen.

Očenaš. Češena Marija. Vera.

(Kadar imaš perložnost, greš lahko v cerkev molit, kjer boš bolj zvesto molil, kakor doma.)

Premišljevanje.

„Čujte in molite; — vedno molite!“ je nam Kristus rekel.

Kdor modre in božje reči pre-mišljuje, tisti tudi moli. Malokdo ima toliko časa pre-mišlje-vati, kakor soldat na straži, kadar sem ter tje hodi in v dvéh urah štiri tavižent stopinj stori, prejden je rešen. Ravno tako tudi na potu, po vojaški vaji, zjutraj, opoldne, zvečer, in še večkrat.

Kakó pa pre-mišlje-vati? — Vse, kar nad seboj in okoli sebe vidiš, te lahko na dobrotljiviga Boga spomni, in te tudi bo, če imaš dobro serce. In če se per tem tvoje serce k dobrotljivimu Stvarniku povzdiguje, je to pre-mišlje-vanje in molitev. — David je pre-mišljeval nešte-vilne stvari Božje, in vsaka, če še tako majhna stvar, mu je v sercu hvaležnost do Boga obu-dila. Torej je vse stvari klical,

de naj Gospoda hvalijo. Kako
lepa je njegova pesem, katero
vsak dan sveta cerkev poje:

Hvalite vse stvari Gospodove Go-
spoda ;

Hvalite in povišujte ga na vekomaj.

Hvalite Gospodovi angeli Gospoda ;

Hvalite nebesa Gospoda.

Hvalite vse vodé nad nebam Go-
spoda ;

Hvalite vse moči Gospodove Go-
spoda.

Hvalite solnce in luna Gospoda ;

Hvalite zvezde na nebu Gospoda.

Hvalite ves dež in rosa Gospoda ;

Hvalite vsi božji duhovi Gospoda.

Hvalita oginj in toplota Gospoda ;

Hvalita mraz in vročina Gospoda.

Hvalite rosé in rija Gospoda ;

Hvalite zmerzlina in ivje Gospoda.

Hvalita led in sneg Gospoda ;

Hvalite noči in dnevi Gospoda.

Hvalite luč in tēma Gospoda ;
 Hvalite bliski in oblaki Gospoda ,
 Hvali naj zemlja Gospoda ,
 Hvali in povišuje naj ga na ve-
 komaj.

Hvalite hribi in griči Gospoda ;
 Hvali , vse kar zelení na zemlji
 Gospoda.

Hvalite studenci Gospoda ;
 Hvalite morja in reke Gospoda.
 Hvalite morski sômi, in vse, kar
 giblje po vodi Gospoda ;
 Hvalite vse tice pod nebam Go-
 spoda.

Hvalite vse zvéri in živine Gospoda ;
 Hvalite človeški otroci Gospoda.

Hvali Izrael Gospoda ;
 Hvali in povišuj ga na vekomaj.
 Hvalite mašniki Gospodovi Go-
 spoda ;

Hvalite hlapci Gospodovi Gospoda.
 Hvalite duhovi in duše pravičnih
 Gospoda,

Hvalite svéti, in iz serca ponižni
Gospoda.

Hvalite Ananía, Azaría, Mizaél
Gospoda;

Hvalite in povišujte ga na veko-
maj.“

Hvalimo Očeta in Sina s svetim
Duhom vred;

Hvalimo in povišujmo ga na ve-
komaj.

Hvaljen bodi Gospod na nebeških
višavah;

Hvaljen, češen in čez vse povi-
ševan na vekomaj.“

*Molitev k Jezusovemu sercu
za dar čistosti.*

O serce mojiga Jezusa, zgled
in studenec vse čistosti! posveti
moje serce v tempelj svoje svete
ljubezni. Požgi s svojim svetim
ognjem vse, kar je v mojim sercu

nečistiga, pregrešniga in tebi zoperniga, de se v mojim sercu čistost kakor lilija razcvete, in ga z nar lepšim duham napolnuje. O dobrotljivi Jezus! ki čiste in očišene duše ljubiš, in toliko grešnikov v čiste jagnjeta svoje čede spremeniš, usmili se mojiga serca, potegni k sebi vse moje nagnjenja in želje, skleni seboj mojo dušo z zavezo nar čistejši ljubezni, in nikar ne pusti, de bi se kdej od tebe moja duša razločila! Tvoja ljubezin bodi mojemu življenju luč, ktera naj me neomadežaniga pelje po potu tvojih svetih zapoved, de bom po tem revnim življenju vredin, tebe Ženina čistih duš obličje v obličje gledati in ljubiti vekomaj, Amen.

*Molitev vojakova k Jezusu
za gnado v njegovim stanu.*

Predobrotljivi Jezus! ki vse svoje zvoljene ljubiš, kteriga koli stanú, dodeli mi, de v tem stanu, h kterimu me je tvoja sveta previdnost poklicala, tako živím, de tvojo ljubezin čezdalje bolj zaslužim. Moja duša bi sicer rada, kakor je toliko svetnikov storilo, deleč od posvetniga hrupa, tebi služila; ker mi je pa tvoja previdnost ta stan odkazala, te pohlevno prosim, o moj Bog! daj mi svojo mogočno gnado, de vso nejevoljo, vse težave, vse zaderge in skušnjave s sveto poterpežljivostjo prenesem in premagam, in de tudi spačenost marsikteriga svojih tovaršev s perjaznim posvarjenjem in lepim zgledam na do-

bro obernem, in de nepoškodovan grem po potu vsih sovražnih pšic. Daj mi stanovitnost v dobrim, o Jezus! de te bom gledal enkrat v tvojim veličanstvu, kjer bodo nam vse solze z očí obrisane, smerti ne bo več, ne terpljenja, ne jokanja, ne več bolečine; bo pa večno veselje in življenje. Amen.

Opoldne.

Kadar zvoní k molitvi, ako že ne moreš čake z glave vzeti, saj tako môli. Tudi tebi je potreba žegna božjiga, kakor kmetu, ki na polji déla. Ker si soldat, zato nisi nehal kristjan biti; ako si pa nehal biti, gorjé tebi! Tudi tebe zadevajo Jezusove besede: „Kdor bo mene pred ljudmí zatajil, bom

tudi jest njega zatajil pred nebeškim Očetam“. Nepošteno in pregrešno je, kadar se kdo sramuje moliti in Bogu čast dati, naj bo vojak, ali kar si bodi. Tebe ravno tista sodba čaka, kakor nar revnišiga berača.

Pred jedjó.

Žegnaj, o Gospod, nas in té darí, ktere bomo zavžili iz tvoje obilne dobrote. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Po jedi.

Češen in hvaljen bodi, vsigamogočni Bog, za vse prejéte dobrote. Kteri živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vselej môli pred jedjó in po jedi, ako bi tudi drugi ne molili. Ne-

hvaležin človek je nagnusin pred Bogam in pred ljudmi.

*Molitev k presladkemu imenu
Jezusu.*

Predobrotljivi Jezus! zapiši svoje presladko ime v moje serce, de bo ime Jezus vedno v mojih ustih, v mojih mislih in v mojim sercu. Bodi torej, o Jezus! moj Jezus, kadar bdím. O Jezus! bodi moj Jezus, kadar spim. O Jezus! bodi moj Jezus, kadar molim. O Jezus! bodi moj Jezus, kadar delam. O Jezus! bodi moj Jezus, kadar sim v skušnjavah. O Jezus! bodi moj Jezus, de ne grešim. O Jezus! bodi moj Jezus, de iz greha vstanem. O Jezus! bodi moj Jezus, kadar sim v nadlogah in stiskah. O Jezus! bodi

moj Jezus, kadar sim bolan. O Jezus! bodi moj Jezus, kadar sim v smertni nevarnosti. O Jezus! bodi moj Jezus na vojski in v miru. O Jezus! bodi moj Jezus, kadar živim. O Jezus! bodi moj Jezus, kadar umerjem. O Jezus! bodi v mojih ustih, kadar dušo izdihnem, de bo moja poslednja beseda: Jezus, Jezus, Jezus! Amen.

Molitev mladenčca k Materi Božji.

O neomadežana, o nar lepši, o nar svetejši Devica! ozri se na me, de se v tolikih nevarnostih v nesnago ne potopim. Serce se hoče vžigati od ostudniga ognja, misli in želje težé na hudo, zgledi hudobnih tovaršev me žugajo po sili v pre-

greho pogrezniti, hude nagnjenja so zmiram bolj močne in nadležne. O nar čistejši Devica! z velikim zaupanjem se v toliki stiski k tebi zatečem, ki si pomoč kristjanov; k tebi povzdignem svoje oči, jutranja Zvezda, zgodnja Danica! Pokaži mi pravo pot, ktera me popelje iz té nevarnosti, odženi od mene sovražnike lepiga življenja; zaduši v meni pregrešno nagnjenje; nagni celo moje serce k Jezusu, de le njega samiga išem, le njemu samimu želím dopasti. O Marija, ki te Duh Božji Mater lepe ljubezni imenuje, zatri in pogasi v mojim sercu vso nagnusno ljubezin, in vžgi v meni gorečo ljubezin do angelške čistosti in nedolžniga življenja; To mi sprosi, o Marija! de se ne pogubím, ker „nič

nečistiga ne more v nebeško kraljestvo.“ Prosi, prosi, o Marija! Amen.

Keršanskiga vojaka ura.

Ura je ena. *En* Bog je, *En* Gospod, ki je stvaril nebó in zemljo in vse, kar je. *Ena* je previdnost Božja; po ti previdnosti sim tudi jest v tem stanu; naj se izide volja Božja! — *Ena* reč je k zveličanju potrebna, gnada božja, ktera se zgubi tudi z *Enim* samim smertnim greham. Le *Eno* samo dušo imam; če to zgubim, je vse zgubljeno! Le *Ena* sama prava cerkev je; le *En* sam Zveličar Jezus Kristus; *En* poglavar svete cerkve, rimski papež, zdaj Pij IX.; pred njim jih je bilo že 258.

Ura je dve. *Dve* ste zapovedi ljubezni: Ljubi Gospoda svojiga Boga iz celiga svojiga serca, iz cele svoje duše, iz cele svoje misli, in iz vse svoje moči; — ljubi svojiga bližnjiga kakor sam sebe. *Dvojna* je sodba, posebna in vesoljna. *Dva* kraja bota na vekomaj terpela: pekel za pregrešne, nebesa za bogoljubne. *Dva* studenca božjiga razodenja imamo: sveto pismo in besedno zročilo. *Dve* zavezi ali testamenta imamo, staro do Kristusa, novo po Kristusu. *Dvojni* je greh, smertni in odpustljivi. *Dvojni* gosposki mora vsak kristjan pokorin biti, duhovski in deželski.

Ura bije tri. *Tri* božje persone so: Bog Oče, Bog Sin, Bog sveti Duh, — vse tri en sam Bog. Angeli in zvoljeni du-

hovi mu neprenehama pojó: Svéti, svéti, svéti Gospod Bog nebeških trum! — *Tri* so božje čednosti: vera, upanje, ljubezin. *Tri* so nar imenitniši dobre dela: Molitev, post, milovšina.

Ura udari štiri. *Štiri* so poslednje reči: smert, sodba, pekel, nebesa. *Štiri* so poglavitne čednosti: modrost, zmernost, pravičnost in serčnost. *Štirje* so v nebo vpijoči grehi; Bog nas vari vanje pasti!

Ura pet. *Pet* imamo cerkvenih zapoved. *Pet* je bilo modrih devic; Gospod jih je seboj v večno veselje vzél: *pet* je bilo neumnih, so terkale in terkale: pa Gospod jim ni odperl nebeških vrat. *Pet* reči je k zakramentu sv. pokore potrebnih, če tudi le ene same letih nimaš, je nevredna tvoja spoved.

Ura je šest. *Šest* je grehov zoper sv. Duha. Vari se jih, ker ne bodo lahko kterikrat odpušeni — ne na tem, ne na unim svetu; uči sveto pismo.

Ura sedem. *Sedem* je svetih zakramentov; ne pozabi tretjiga in četertiga pogosto prejemati! *Sedem* je naglavnih grehov, ki so studenci vse nesreče. *Sedem* je telesnih déel milosti; peto imaš večkrat perložnost spolnovati. *Sedem* je dušnih déel milosti: 1. grešnike svariti; 2. nevedne podučiti; 3. dvomljivim prav svetovati; 4. žalostne tolažiti; 5. krivico voljno terpeti; 6. tistim, ki so nas razžalili, iz serca odpustiti; 7. za žive in mertve Boga prositi. Vsaki dan imaš perložnost, ktero teh déel deliti. *Sedem* je darov sv. Duha; *sedem* poglavitnim gre-

ham nasprot postavljenih čednost: Ponižnost, radodarnost, ljubezin, čistost, zmérnost, poterpežljivost, gorečnost v dobrim.

Ura bije osem. *Osem* je zveličanskih čednost: Zveličani so ubogi v duhu, zveličani krotki, zveličani žalostni, zveličani lačni in žejni pravice, zveličani usmiljeni, zveličani čistiga serca, zveličani mirni, zveličani, kateri zavoljo pravice preganjanje terpé, ker njih je nebeško kraljestvo.

Ura udari devet. Okoli *devete* ure, po judovskim številu, je umerl Jezus na križu, po našim pa ob treh popoldne. *Devet* je ptujih grehov.

Ura je deset. *Deset* zapoved je Gospod Bog na gori Sinaju dal, in Jezus nam jih je

bolj natanko razložil. Kdor po zapovedih živi, bo zveličan.

Ura je enajst. Ob *enajstih* so bili poslednji delavci v Gospodov vinograd poklicani. O Jezus, daj mi, de klicanja v tvoj vinograd ne preslišim!

Ura je dvanajst odbila. *Dvanajst* je apostelnov Gospodovih: Peter, Andrej, Jakop starši, Janez, Tomaž, Jakop mlajši, Filip, Jernej, Matevž, Simon, Juda Tadej, Matija. *Dvanajst* členov, ali delov ima apostolska vera.

Večerne molitve.

Angelovo češenje se móli, kadar zvoní.

Molitev.

En dan mojiga življenja je spet prešel, in spet sim eno

stopnjo bližej groba in sodbe Božje. Ti, o dobrotljivi Bog, si mi tudi ta dan bil odločil, de bi za zveličanje svoje duše bil kej storil, in tvojo neskončno velikost in dobroto premišljeval, častil in hvalil. O moj dobrotljivi Stvarnik! kako veliko dobriga si mi spet ta dan storil, kakó malo sim ti pa jest hvaležin bil! Obvaroval si me nagle neprevidene smerti, me per ljubim zdravju ohranil, z živežem previdil in vse nesreče odvernili. Bodi češen in hvaljen, moj Stvarnik, moj Odrešenik, in moj Posvečevavec! za té in vse dobrote zdaj in vekomaj. Amen.

Pomisli zdaj kako si dan doprinesel in sprašaj svojo vest. Obudi žalost čez svoje grehe in obljudi

Bogu, de se boš bolj skerbno vprihodnje greha varoval.

Obžalovanje in sklep.

O moj dobrotljivi Bog! iz serca mi je žal, de sim te od svojih mladih lét velikrat in spet dans večkrat tako nesprenišljeno razžalil. Gnusijo se mi vsi moji grehi, sovražim jih iz celiga serca, ker sim ž njimi tebe toliko svetost in dobroto razžalil. Terdno sklenem, tebe neskončne svetosti in dobrote nikoli več ne žaliti. Posebno pa sklenem s tvojo gnado se tistih grehov varovati, h katerim sim posebno nagnjen. De pa to za res spolnim, te prosim, preusmiljena mati Marija! sprejmi me pod svojo obrambo, in vari me vsake nevarnosti greha, ker

dobro vém, de tisti, ki je pod tvojo obrambo, bo pred vsim zalezovanjem hudobniga sovražnika obvarovan v življenji in v smerti. Amen.

Očenaš, češenamarija, vera.

Tri božje čednosti ob kratkim.

Vera. O moj Bog, za terdno verujem vse, kar nam sveta katoliška cerkev zapoveduje verovati, ker si ti sam to razodel, ki si večna resnica in modrost, ktera ne more ne goljufati, ne goljufana biti. — „Verujem, o Gospod, pomagaj moji nevéri.“ Mark. 9, 23.

Upanje. O moj Bog, upam s tvojo gnado večno zveličanje doseči, ker si ti to obljubil, ki si vsigamogočin, zvést, dobrot-

ljiv in usmiljen. „Ohrani me, o
 Gospod, ker sim v té zaupal.“
 Ps. 15.

Ljubezin. Ljubim te, o Bog,
 čez vse, ker ti si neskončna,
 nar ljubeznjivši dobrota, ktera
 je vse ljubezni vredna. „Ti véš,
 o Gospod, de te ljubim.“ Jan.
 21, 15.

Sveta maša.

Per sveti maši sam živi Bog na altar pride; kruh in vino se namreč spremeni v Jezusovo telo in njegovo sveto rešnjo kri. Svecnejšiga opravila na svetu ni. Če se takó nespodobno v cerkvi obnašaš, kakor nekteri, si boš hude reči na glavo nakopal. „S svétimi rečmi se mora svetó ravnati.“

Molitev pred sveto mašo.

V imenu Boga † Očeta, ino † Sina, ino svetiga † Duha.
Amen.

Vsigamogočni večni Bog, milostljivi Oče! zdaj bo mašnik tvojiga edinorojeniga Sina Je-

zusa Kristusa tebi pravimu ži-
 vimu Bogu daroval. Ponižno te
 prosim, sprejmi to neprecen-
 ljivo daritev, po namenu našiga
 Ōdrešenika, v svojo večno čast
 in v dolžno zahvalo za vse do-
 brote, ktere nam deliš. Sprejmi
 jo v vedni spomin britkiga ter-
 pljenja in smerti našiga Zve-
 licarja na križu. Tebi, o Bog!
 se ponižno podveržem, ker v
 tvoji vsigamogočni roki so vse
 stvari v nebesih in na zemlji,
 in te ponižno prosim, odpusti
 mi po ti neomadežani daritvi
 nedolžniga Jagnjeta moje obilne
 grehe in zanikernosti, in zbriši
 kazni in strahovanja, ktere sim
 zaslužil. Zavoljo tolike daritve
 mi dodeli, o Bog! keršansko
 živeti in srečno umreti. Po ravno
 tem Jezusu Kristusu, Gospodu
 našim, Amen.

Začetik svete maše.

Mašnik pred altarjem móli.

Vpričo Boga vsigamogočniga spoznam, de sim veliko gresil z mislijo, z besedo in z djajanjem. Zadolžen sim pred teboj, o pravični Bog, silno sim zadolžen! Zato prosim Marijo, vselej čisto Devico, in vse svetnike in svetnice Božje, prosite za me usmiljenja pri Gospodu, našim Bogu.

Usmili se nas, o vsigamogočni Bog! odpusti nam naše grehe, in perpelji nas v večno življenje. Amen.

Slava ali gloria.

Čast in hvala Bogu na višavah, in mir ljudém na zemlji, kateri so prave volje. Hválimo te, častimo te, mólimo te, po-

višujemo te. Zahvalimo se ti zavoljo tvoje časti, Gospod Bog, nebeški Kralj! Gospod, edino-rojeni Sin Jezus Kristus, Gospod Bog! Jagnje božje, Sin Boga Očeta, ki grehe sveta odjemlješ, sprejmi našo prošnjo; ki sediš na desnici Boga Očeta, usmili se nas! Ker sam ti si svet, sam ti Gospod, ti sam narvikši, Jezus Kristus s sv. Duham v časti Boga Očeta. Amen.

Kadar mašnik na moški strani moli.

M o l i m o .

Vsigamogočni in neskončno pohlevni Bog, ki si žejnemu ljudstvu studenic žive vode iz skale obudil; zbudi iz naših terdih src solze žalosti, de bomo svoje grehe objokovali, in po tvoji milosti njih odvezo dose-

gli. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.

O Gospod, vžgi z ognjem svetiga Duha naše serca, de ti bomo s čistim telesam služili, in z očišenim sercam dopadli.

Bog, ki si nam v prečudnim Zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil; dodeli nam, prósimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešnja vedno v sebi občutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očtam v edinosti sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

List ali berilo.

Iz buk. modrosti 4. 5.

O kako lep je čist rod, kteri se v čednosti sveti! zakaj njegov spomin je večin, ker per

Bogu in per ljudeh hvalo ima.
 — On nosi kakor premagavec
 večno krono, ker je v vojsko-
 vanji za čistost plačilo doségel.
 Hudobnih rodovitna množica pa
 ne bo za nič. Oni bodo brez
 častí umerli, in bodo med mert-
 vimi vekomaj v zasramovanju.
 Vsi prestrašeni bodo (pred sod-
 bo) peršli, ker se bodo svojih
 grehov spomnili, in njih lastne
 hudobije bodo zoper njih tožile.
 Od grozniga strahú bodo vsi
 prepadeni, in se bodo začudili,
 kako so (pravični) tako naglo
 zveličanje dosegli. Tukaj bodo
 sami per sebi rekli: Ti so tisti,
 katerim smo se mi nekdej po-
 smehovali, ter jih za sramotljiv
 pregovor imeli. Mi neumni! smo
 imeli njih življenje za nespa-
 met, in njih konec za nečast:
 lejte, kako so zdaj perštetí med

otroke božje in njih delež je med svetniki! — Takó govore ti v peklu. Pravični pa bodo vekomaj živeli in per Gospodu je njih plačilo.“

I. Evangelii.

Bukve se preložé in mašnik gre na drugo stran.

Vstanem poslušat sv. evangelii — veselo oznanilo, — kteriga nam je Jezus z nebés pernesel, de naj po njem živimo in se zveličamo.

Iz evangelija sv. Mat. 5. post.

Jezus je odperl svoje usta in je učil, rekoč: Blagor jim, kteri so čistiga serca, ker oni bodo Boga gledali. Blagor mirnim, ker bodo otroci božji imenovani. Blagor vam, kadar vas

bodo kleli in preganjali in vse hudo zoper vas lažnjivo govorili zovoljo mene; veselite se in od veselja poskakujte, ker vaše plačilo je obilno v nebesih.

O Bog! daj mi moč, vselej po evangelskih naukih živeti, in večno veselje doseči. Amen.

Vera.

Môli vero, kadar jo mašnik moli, potlej reci:

O moj Bog, daj mi gnado, de bom vselej po sveti veri živl, jo neprestrašeno pred vsim svetam pričal, do konca stanovitin ostal, in poslednjič v veri, upanju in ljubezni svoje življenje sklenil. Amen.

Molitev pred pridigo.

O tolažnik sv. Duh! ki si Jezusove apostelne razsvetlil,

de so njegov nauk popolnoma uméli; razsvétli tudi pričujočiga božjiga namestnika, de bo nam s takimi besedami govoril, ktere se nar bolj našiga serca pri- mejo, in de bo nam take nauke dajal, kterih mi nar bolj po- trebujemo, de se bomo zamogli hudiga varovati in dobro storiti. Nam pa daj gnado, ga tako goreče in zvesto poslušati, ka- kor de bi Jezusa samiga sli- šali, nam svoje nebeške nauke oznanovati.

O Marija; sprosi nam gnado, de bomo božjo besedo zvesto poslušali in v sercu ohranili, kakor si jo ti poslušala in ohra- nila. Amen.

Molitev po pridigi.

Češen in hvaljen bodi, o Go-

spod, Zveličar naš, za nauke in opominovanja, ktere smo zdaj slišali. Daj nam tudi moč in gnado po njih stanovitno živeti, za sveto vero serčno vojskovati se, in v tvoji ljubezni umreti.

Sveta Marija, božja Mati, in vsi zvoljeni duhovi, prosite za nas, de v večne prebivališa v vašo srečno družbo pridemo. Amen.

II. Darovanje.

Mašnik kelih odkrije in daruje Bogu kruh, potlej vino.

Sprejmi, sveti Oče, vsigamogočni večni Bog! ta čisti dar, kteriga jest, tvoj nevredni služabnik, tebi pravimu živimu Bogu z mašnikam vred darujem za svoje neštevilne grehe, zamere in zanikernosti, za vse

pričujoče, in tudi za vse verne kristjane žive in mertve. Daj, de bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

Darujemo ti tudi, o Gospod! kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, de naj pride s prijetnim duham pred obličje tvojiga božjiga veličastva za naše in vsiga sveta zveličanje. Amen.

S temi darovi vred darujem tudi samiga sebe tebi, o sveti Oče, neskončno usmiljeni Bog! Tebi dam in perporočim vse svoje dušne in telesne moči; dodeli mi, de bo vsako moje djajanje in nehanje tvojo čast povikšalo. O Bog, ki ti dar le iz čistih rok dopade, in molitev iz nedolžniga serca sprejmeš; očisti mi dušo in telo, de naj zdaj in vselej tvoj sveti tempel bo, Čast bodi Bogu Očetu in

Sinu in sv. Duhu. Kakor je bila v začetku, in zdaj, in vselej, in vse večne čase. Amen.

Tihe molitve.

Prosimo o Gospod Bog, poglej usmiljeno na to daritev, katero tvojimu veličastvu darujemo za svoje grehe, in zbudi iz naših oči potoke solz, de bomo z njimi plamene svojih grehov pogasili. Po Kristusu, Gospodu našim.

Raztergaj, o Gospod, zaveze naših grehov, in dodeli nam vnovič odpušenje in milost, de ti bomo radovoljno in s čistim srcem hvalni dar darovali.

Prósimo te, o Bog! dodeli svoji Cerkvi mir in edínost, de ti bodo vsi njeni udje mirno in veselo služili. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, kateri s te-

boj živi in kraljuje v edinosti
sv. Duha, Bog vekomaj. Amen.

Predglasje.

Mašnik ga poje ali pa slovésno moli.

Vzdigni se iz prahú serce,
moj duh povzdigni se v nebesa,
moj jezik hvalo pój Bogu, po
Jezusu Kristusu, Gospodu na-
šim. Ker pa jest, nevredna stvar,
tebe večne časti Kralja spodobno
ne zamorem hvaliti, se sklenem
z vsimi angeli in vikšimi ange-
li, s Kerubi in Serafi, kateri
tebi neprenehama v en glas že-
nó: Svet, svet, svet Gospod
Bog nebeških trum! Nebo in
zemlja je polno tvoje slave.
Hosana na višavah! Hvaljen
bodi, kateri pride v imenu Go-
spodovim! Hosana na višavah!

Spomin za žive.

O usmiljeni nebeški Oče! per-
nesemo ti ta presveti dar, in
te v imenu Jezusa Kristusa,
tvojiga preljubiga Sina, ponižno
prósimo za tvojo sveto katoliško
cerkev, za našiga papeža Pija,
za našiga škofa Antona Alojza,
za našiga cesarja Frančiška Jo-
žefa, za vse pričujoče in za
vse verne kristjane. Prosim te,
o Gospod! spomni se posebno
tudi tistih živih, za ktere sim
posebno dolžan, ali sim se na-
menil moliti, zlasti pa . . . .
(Imenuj žive, za ktere ti je po-
seбно moliti).

Zdaj se sklenem z vsimi svet-
niki božjimi, posebno z visoko
častitljivo vselej Devico Marijo,
materjo našiga Boga in Gospoda
Jezusa Kristusa, in te prosim,

dodéli meni in vsim vernim po njih zasluženju in prošnji vselej in povsod svojo mogočno pomoč. Po ravno tistim Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

III. Povzdigovanje.

Ko se kruh posvečuje.

Per zadnji večerji je vzel Jezus kruh v svoje svete in častitljive roke, je zahvalil svojiga nebeškiga Očeta, in ga posvétel, razlomil ter dal svojim učencam, rekoč: *Vzemite in jejte vsi od tega: Zakaj to je moje telo.*

Kadar se sveto Rešnje Telo povzdigne.

Bodi češen in hvaljen, o Jezus! ki si zdaj na altarju v podobi kruha živ pričujoč. O

Jezus, bodi mi milostljiv! O Jezus, bodi mi usmiljen! O dobrotljivi Jezus, odpusti mi moje grehe!

Ko se vino posvečuje.

Po večerji je vzél Jezus tudi kelih z vinam v svoje svete in čistiljive roke, je zahvalil nebeškiga Očeta, in ga posvétil ter dal svojim učencam rekoč: *Vzemite in pite vsi iz njega: Zakaj to je kelih moje kervi, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpušanje grehov. Kolikorkrat bote to delali, storite v moj spomin.*

Kadar se sv. Rešnja Kri povzdigne.

Bodi češen in hvaljen, o Jezus! ki si na altarju v podobi vina živ pričujoč. O Jezus,

*tebi živim! o Jezus, tebi umer-
jem! o dobrotljivi Jezus, troj-
sim živ in mertev. Daj, o Je-
zus, de troja predraga kri nad
menoj ne bo zgubljena.*

Po povzdigovanju.

Po Jezusovi zapovedi se zdaj spomni tvoje sveto ljudstvo, o Bog! njegoviga zveličavniga terpljenja, od smerti vstajenja in njegoviga častitljiviga vnebohoda. V tem spominu darujemo tvojimu presvitlimu veličanstvu ta prečisti in neomadežani dar, ta sveti kruh večniga življenja, in ta kelih brezkončniga zveličanja.

Poglej, o Gospod! s prijaznim obličjem na ta naš dar, in sprejmi ga tako dobrotljivo, kakor si sprejel dar pravičniga svojiga služabnika Abelna, dar

očaka Abrahama in dar véliciga duhovna Melkizedeka.

Ponižno te prosimo, vsigamogočni Bog! naj tvoj sveti angel pernese ta dar na nebeški altar pred tvoje božje obličje, de, kateri koli bodo presveto Jezusovo Telo in njegovo presveto rešnje Kri vživali, se z vso nebeško milostjo napolnijo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našim.

Spomin za mertve.

Usmili se tudi, o dobrotljivi Bog! vsih tistih, ki so z znamenjem svete vére pred nami v večnost šli, in se še v vicaah očištujejo. Posebno te pa prosim za te-le duše. (Imenuj jih tukaj, za ktere ti je posebno moliti). Per-serčno te prosim, o Gospod!

dodeli tém in vsim, ki v Kristusu počivajo, kraj hladú, luči in míru, po Kristusu, Gospodu našim.

Pa tudi na nas, uboge grešnike, milostljivo poglej, o Gospod! in vzemi nas po tem revnim življenju v družbo svojih izvoljenih, po neskončnim zasluženji Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. Amen.

Očenaš, kateri si v nebesih i. t. d. (Moli očenaš do konca.)

Na prošnjo prečiste Marije Device in vsih svetnikov nas reši, o Bog! vsiga hudiga, in daj nam mir v našim življenju; brani nas, de nas tvoji sovražniki od tebe ne odvernejo in v greh ne zapeljejo. Amen.

Jagnje božje.

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ; usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe svetá odjemplješ; daj nam mir! O nedolžno božje Jagnje! daj nam mir vesti, daj nam tisti srečni mir, kteriga svét ne more dati. Ohrani tudi svojo sveto Cerkev v miru in edinosti, in spreoberni njene sovražnike in vse krivoverce k pokori in pravimu miru.

O Gospod Jezus Kristus, Sin živiga Boga, ki si s svojo smertjo svet oživil, ponižno te prosim, očisti vselej moje serce vsih grehov, prejden tvoje sveto rešnje Telo prejmem, in obvari me po svoji neskončni dobroti, de te nikoli nevredno ne bom prejél; obvari me te grozne nesreče in stori z menoj usmiljenje, de mi bo pri vsakim svetim obhajilu

ta angelski Kruh živež za mojo dušo v večno življenje. Amen.

IV. Mašnikovo obhajilo ali zavživanje.

Gospod, nisim vredin, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša! (Reci trikrat).

Obudi želje se z Jezusam vredno skleniti in reci:

Mašnik zdaj sveto rešnje Telo in sveto rešnjo Kri zavživa; o moj Bog! kako srečin bi bil tudi jest, ako bi mi bilo dano to angelsko jed vredno vžiti. O moj Zveličar! iz serca mi je žal, de sim te žalil, in nisim vredin te prejeti. Vender moja uboga duša hrepení po tebi, kakor jelen po merzli vodi. Za terdno

sklenem, de se bom posihmal vsih grehov varoval, še prav posebno pa tistiga, h katerimu sim nar bolj nagnjen. Prizanesi mi tedaj, o Gospod, moj Zveličar! in pridi s svojo gnado v moje serce, oživi me spet in stóri me močniga k vsimu dobrimu. Nikar ne glej mojih grehov, glej pa veliko revšino moje duše, ktera berž slabi in peša, ako se pogosto s teboj v svetim Obhajilu ne sklene. Pridi tedaj tudi k meni, o nebeška mana, v duhu te vredno želím prejeti. Povikšaj v meni véro, poterdi upanje, vžgi gorečo pravo apostolsko ljubezin, in stóri me tako močniga, de rajši umerjem, kakor de bi te še s kakim greham radovoljno razžalil. Amen.

Po zavšivanju.

M o l í m o.

O Gospod Bog! vlij milostljivo gnado sv. Duha v naše serca, de bomo zamogli svoje grehe z zdihovanjem in solzami izmivati, in de po tvoji dobroti željeno odpušenje grehov dosežemo. Po Kristusu, Gospodu našim.

O Gospod, naša pomoč in bramba! podpiraj nas; serce in ves život nam s sramožljivostjo oživi in z novo čistostjo navdihni; de bomo po tem daru, ki smo ga tvoji dobroti darovali, pred vsimi skušnjavami zavarovani.

Prósimo, o Gospod! stóri, de te bomo vekomaj vživali, ker podobo tega večniga vživanja imamo v časnim prejemanju tvojiga presvetiga Telesa in presvete tvoje Kervi, ki živiš in

kraljuješ z Bogom Očetam in svetim Duham, Bog vekomaj. Amen.

Blagoslov ali žegen.

Žegnaj nas, prošimo te, sveta Trojica: Bog † Oče, Bog † Sin, in Bog sveti † Duh, in tvoj žegen ostani vselej per nas. Amen.

Poslednji evangeli.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila per Bogu in Bog je bila Beseda. Ta je bila od začetka per Bogu. Vse reči so po nji storjene. V nji je bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. Ta je bila prava luč, ki razsvetli sleherniga človeka, kateri na svet pride. Na svetu je bil in svet je po njem storjen; pa svet ga ni spoznal. In

Beseda je meso postala (se z desnim kolenam poklekne) in med nami prebivala; in vidili smo njeno čast, čast kakor edino-rojeniga od Očeta, polno gnade in resnice.

Po sveti maši.

O presveta in prečastitljiva Marija Devica, mati našiga Gospoda Jezusa Kristusa, vsiga svetá Kraljica, ki si bila vredna, ravno tistiga Stvarnika vsih stvari nositi, kateriga nar svetjši Telo in Kri smo zdaj per sveti maši na altarju darovali; perstopi k njemu za me, uboziga grešnika, in sprôsi mi, kar koli sim per obhajanju te neizrečene skrivnosti védama ali nevédama, z razmišljenostjo, z vnemarnostjo, ali kakor koli si

bodi, zagrešil, naj mi po tvoji presveti prošnji dobrotljivo odpusti, on, ki živi in kraljuje na vse vekomaj. Amen.

Zakrament sv. pokore.

Opomin k pokori.

Grozna in čez vse naše misli strašna reč je smertni greh. Keršanski mladenič! naj se zgodi s teboj karkoli hoče, le tega se povsod vari, de ne zajdeš v smertni greh. Ko je bil sv. Vilhelm nekđaj v hudih skušnjavah zoper čistost grešiti, je živiga oglja po tléh potrésel in se po njem valjal, de je z natornim ognjem oginj greha premagal.

Ako si pa v smertni greh za-

šel, je tvoja nesreča grozno velika. Boljši bi bilo za te, de bi pred umerl bil. Sv. Bernard pravi: „Ko bi spokornik imel jasne oči serca, de bi vidil, kako velika je hudobija smertniga greha, bi ne mogel nobene mervice kruha brez solzá snesti.“ Le ena sama pot ti je še odperta, de se zveličáš, pot pokore. Ali glej, de je ne zamudiš, in skerbi, de jo prav opraviš!

Molítev pred spraševanjem vesti.

Razsvetli me, o sveti Duh, de bom spoznal vse svoje grehe, de se na tanko spomnim, kakó, kjé, kedáj in kolikrat sim z mislijo, z besedo,

z željami, z djanjem ali z zamudo dobrih del dobrotljiviga Boga razžalil. Marija, prečista Devica, moj kerstni pomočnik, moj angel-varh, pridite mi na pomoč, sveto pokoro tako opraviti, de zadobim odpušenje grehov, se zares in za vselej poboljšam in zveličam. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Kratko spraševanje vesti.

Ali sim veroval vse, kar sv. katoliška vera uči? — Ali sim kej govoril čez vero, ali čez druge svete reči? Ali sim se sramoval moliti? Ali sim molil zjutraj, opoldne, zvečer, pred jedjo in po jedi? Ali sim v cerkev hodil? Ali sim molil in se čedno zaderžal v cerkvi? Ali

sim čez Boga ali previdnost božjo kej godernjal, ali celo zmerjal in preklinjal? Ali nisim prederzno grešil in mislil, Bog mi bo že odpustil? Ali nisim z božjo besedo norčeval ali božjiga imena nepridno imenoval? Ali nisim duhovnov premalo spoštoval, ali jih celo zaničeval? Ali nisim preklinjal, se rotil, zavdával, ali celo po krivim persegal? Ali sim obudil vsako nedeljo tri božje čednosti? Ali nimam kakih vraž in praznih vér? Ali nisim nedelje in praznika oskrunil s hudobnimi druščinami, s plesam, pijančevanjem, ali z družimi grehi?

Ali sim si kej prizadeval kersanske resnice bolj spoznati? Ali bi bil lahko h kersanskimu nauku hodil, pa sim iz lenobe opušal? Ali sim bil per pridigi

ali maši razmišljen? Ali nisim imel še celo nespodobnih misel v cerkvi? Ali sim nalaš v take kraje hodil v cerkev, de sim se ogledoval ali govoril? Ali nisim celo med božjo službo v pivnice (oštarije), na ples ali v druge pregrešne družine hodil? — Ali sim dolžnosti svojiga stanú spolnoval? Ali nisim staršev in predpostavljjenih jezil, žalil ali celo klel? Ali se jih nisim morebiti sramoval, jih zaničeval, ali v sili in potrebi zapustil? Ali sim jezi in togoti vdán? Ali sim bil v kakim prepiru ali sovraštvu? Sim koga pretepal, ali poškodoval? Sim bil komú nevošljiv? Ali nisim koga v kej hudiga napeljal; ali mu slab svét dal? Ali sim komu prav dajal, ko je kej napačniga ali krivičniga storil? Ali sim

koga zasmehoval ali zaničeval,
 ko je molil, v cerkev šel ali
 kej družiga prav storil? Ali
 nisim nedolžniga kej obdolžil?
 Ali se nisim kterikrat vpijanil?
 Ali nisim od staršev po nepo-
 trebno dnarja prosil, in ga potlej
 zapravljaj? Ali nisim bil do
 bližnjiga neusmiljen ali terdo-
 serčin, postavim na eksekucionu,
 na vojski? Ali nisim bil pre-
 vzetin in napuhnjen? Ali sim
 imel radovoljno nečiste misli,
 ali želje? Sim poslušal nagnusno
 govorjenje ali petje? ali sam
 nespodobno govoril ali pél? Ali
 sim s takim govorjenjem ali dru-
 gač kogá pohujšal? Ali nisim
 svojih očí od tacihi rečí zder-
 žal, ki v nečistost napeljujejo?
 Ali se nisim z rokami, s pre-
 derznim norčevanjem ali z dru-
 gim gerdim djanjem zoper či-

stost pregrešil? Ali nisim s tacimi grehi celò družih pohujšal? Ali sim hodil v kako perložnost gréha? Ali sim sam seboj ali z družimi kej nespodobniga storil? — Sim komu kej vzél ali škode storil? Ali se nisim kake tatvine ali celo ropa deležniga storil? Ali sim koga obrekoval, ob dobro ime perpravil, se lagal? Ali nisim zdražb delal? Ali nisim imel poželenja do ptujih rečí? — Ali sim voljno poterpel in se v Božjo voljo vdal, kadar me je kej hudiga zadelo? Ali se nisim hvalil in bahal s praznimi rečmi, ali celo z lažmi? Ali se nisim celò s pregrešnimi rečmi hvalil? Ali nisim postopal, ko bi bil lahko kej dobriga storil? Ali sim kej zamudil, kar sim bil dolžan storiti? Ali sim šel večkrat v letu

k spovedi in k sv. obhajilu? Ali sim bil poslednjikrat prav spoved opravil? Ali sim se poboljšal? Ali sim naloženo pokoro opravil? Ali sim storil vse tako, kakor mi je bilo na spovedi rečeno?

Molitev po spraševanji vesti.

O moj Bog, ki vse moje misli, želje, besede in djanja veš, pred teboj s serčno žalostjo spoznam, de sim velikrat in hudo grešil! O pravični Sodnik, ki si angele zavoljo eniga samiga greha na vekomaj zaverigel; o neskončni in nezapopadljivo sveti Bog, ki si perve starše zavoljo eniga samiga greha iz lepiga paradiža pahnil, — oh

kaj boš z menoj storil, ker sim te tolikrat in tako hudo razžalil?

O dobrotljivi nebeški Oče! zavoljo Jezusa Odrešenika mi odpusti še zdaj moje grehe. Odpušanja nisim vredin, to spoznam, vender poglej na mojo veliko revšino in perzanesi mi. Žal mi je, de sim grešil, ker ti si me z dobrotami obsipal; jest nehvaležni sim te pa žalil in tvoji svetosti nasproti delal, tvojo dobroto zaničeval. O Bog, obudi še globokejši žalost v mojim sercu, in odpusti mi moje grehe!

Jezus, dobrotljivi Zveličar moj! ozri se na me z lesa svetiga križa in opêri me s svojo predrago kervjó, ktero si prelil v odpušenje grehov. Ti ne želiš smerti grešnika, ampak de se spokori in vekomaj živi;

za to zaupam v tvoje usmiljenje in v tvoje neskončno zasluženje, de ne bom zaveržen. Jest tedaj za terdno sklenem, se poboljšati, perpravljen sim zanaprej rajši vse prestati in preterpeti, tudi umreti rajši, kakor tebe neskončno Svetost, še kterikrat več razžaliti. O Jezus poterdi ta moj sklep, in daj mi pravo in resnično stanovitnost do smerti, de ne bom nikoli več gnade zgubil, ktero upam zdaj po mašnikovih rokah zadobiti.

O Marija, prečista Devica! sprosi mi pravo obžalovanje mojih grehov, in terdno voljo se res poboljšati. Moj zvesti angel varh, moj sveti patron, in vsi izvoljeni božji! perstopite mi v pomoč zdaj, ko stopim pred Božjiga namestnika, de se bom

odkritoserčno in skesano vsih grehov spovedal, se prav spokoril in vse grehe in hude perložnosti za vselej opustil. Po Jezusu Kristusu, našim milostljivim Gospodu in Odrešeniku. Amen.

Po spovedi.

Povišuj moja duša, Gospoda, in vse, kar je v meni, hvali njegovo sveto ime! Povišuj moja duša Gospoda, in ne pozabi čudežev njegove milosti in gnade! Odpustil ti je tvoje rane. Odrešil je od smerti tvojo dušo; z dobrotami te je obsul, kronal te je s svojo gnado. Gospod je milostljiv in usmiljen, poterpežljiv in ves dobrotljiv. Ni ravnal z menoj po mojih grehih, in mi ni povra-

čeval po mojih hudobijah. Kakor je nebó visoko nad zemljó, tako kraljuje njegovo usmiljenje nad tistimi, kateri se ga bojé. Vé, de smo slabe stvari, de smo prah. Povišujte Gospoda, ker on je dober. Njegovo usmiljenje je večno.

O kakó si neskončno dobrotljiv o Bog! ker si odpustil meni ubogimu grešniku. Očistil si mojo dušo, vse njene rane zacélil, vso gnusobo si ž nje obrišal, in zaveze pretergal, v kterih jo je hudobni duh vklenjeno imel. Spet se smém tvojiga sina imenovati; o kako se ti bom zahvalil za toliko usmiljenje in toliko dobroto! Pred tvojim obličjem tukej ti obljubim, de se bom varoval vsiga greha in perložnosti k grehu; obljubim ti, de bom s tvojo gnado čisto in

pošteno živil do smerti. Tudi terdno sklenem, dobriga storiti, kolikor bo v moji moči in zmožnosti. Pomagaj, o Bog, pomagaj mi!

Jezus, moj Odrešenik! ki si me v zakramentu svete pokore očistil, tebi zdaj darujem svoje serce, svojo dušo in svoje telo. Vari in ohrani me, in daj mi gnado, de bom tebe, le tebe samiga čez vse ljubil. Izruj iz mojiga serca vse, napačne in pregrešne nagnjenja, in dodeli mi, de se mi bo iz celiga serca do vsih grehov gnusilo, posebno pa do tistiga, kterimu sim bil nar hujši vdan.

Marija, predobrotna Mati! ti me v grehu nisi zapustila; tudi zdaj, ko sim očišen, te prosim, sprosi mi gnado stanovitnosti do konca. Pod tvojo pomoč in

brambo perbežím zdaj in vselej. Amen.

Moj angel varh, moj kerstni pomočnik in vsi zvoljeni božji! hvalite Gospoda z menoj zdaj in vekomaj. Amen.

Pred sv. Obhajilam.

O presladki Jezus! kdo mi da gnado, de v beli podobi kruha tvoje obličje gledam, kteriga angeli želijo gledati? Kdo mi da, de se mi odpró peteri studentci tvojih svetih rán, ktere z očmi vere na tvojim telesu vidim? Kdo mi da piti iz tega studenca žive vode, de se omije moja grešna duša? Vêrujem z nepremakljivo vero, de si ti, moj Bog, pričujoč v nar svestejšim Zakramentu z dušo in s telesam, po božji in človeški

natóri. Vêrujem, de v tem presvetim Zakramentu je zares pričujoče tvoje prečastitljivo telo, svitlejši od solnca, s tisto čistostjo, lepoto in častitljivostjo, kakor v nebesih. Vêrujem, de je v tem presvetim Zakramentu tvoja sveta rešnja kri, ktera si za moje zveličanje prelil; in de je tukaj tvoja presveta duša, tvoje človeštvo in božanstvo. Za to vero hočem živeti in umreti. Amen.

Predobrotljivi Jezus, v tebe upam, ker ti si moje zveličanje, moja moč in pribežaljša, ti si studenec vse dobrote. Nikoli bi si ne upal, tebe v tem zakramentu vse skrivnosti prejeti, ako bi mi ti sam ne dajal zaupanje, ki si me s svojo predrago kervjo odrešil! Ker imam pa to zaupanje, stopim k tebi kakor

ubožna ovčica k dobriemu pastirju, kakor bolnik k zdravniku, kakor obsojeni jetnik k zagovorniku. Usmíli se me, o Jezus! in reši me, ker ti nikogar ne zapustiš, kateri v té zaupa. Amen.

O v kako močni ljubezni je gorelo tvoje serce, preljubeznjivi Jezus! de si nam pred odhodam v smert na križu večerjo pripravil, ktera vso sladkost v sebi ima. Velika in prečudna je bila tvoja ljubezin, ko si se ponižal, našo natóro nase vzéti; pa še veliko prečudniši je ta, de si nam svoje telo v jed, in svojo kri zapustil v pijačo, in nam samiga sebe daš! Zato te ljubim iz celiga serca, ti edino tolažilo v stiski, edino upanje moje uboge duše, edina narvikši dobrota! Ljubim te z

vso močjo svoje duše! o de bi te premogel vsak migljeje življenja zmiraj gorečniši ljubiti! To je moja koperneča želja, po tem moje serce zdihuje. Ti me k sebi vabiš, ti vse moči mojiga telesa nase vlečeš, ti hočeš mojo lačno dušo nasititi in napojiti. O kakšnin bi mogel biti, de bi te ne ljubil! O goreči oginj ljubezni v sercu mojiga Jezusa! vnêmi moje serce, de bo gorelo v živi ljubezni. Ljubim te, o Jezus! le tebe bom ljubil, ljubil vekomaj. Amen.

Hrepenenje po Jezusu.

Moja duša koperní po nebeški mani, ktera sama zamore njeno hrepenenje utolažiti: moja duša koperní po angelskim Kruhu, kteri sam jo bo nasitil; moja

duša koperní po pravim živim Bogu, kteri je v presvetim Zakramentu pričujoč našim dušam v močni živež. Kakor jelen hrepení po merzli vodi, tako hrepení moja duša po tebi, o Jezus, Jagnje Božje! Pridi tedaj, o Jezus, sin Marije, in napolni mojo dušo z nebeško sladkostjo, de odmerjem vsi posvetnosti in le tebi samimu živim, le tebi samimu zvest ostanim v življenju in v smerti. Amen.

Poniževanje in obžalovanje.

O neskončno sveti, nezapadljivi véliki Bog! kdo si ti? in kdo sim jest, de se ponižáš pri svetim Obhajilu k meni priti. me s svojim telesam, nasititi in

pri meni stanovati? Kako je velika tvoja ponižnost — kako grozna pa moja nehvaležnost, in moja revšina! Ti, kralj vsih kraljev, Gospod nebeških trum, ki pogledaš zemljo in se strese; ti, studenic svetosti, pred katero angelska čistost zgine; ti solnce večne lepote, ki prebivaš v nedosegljivi luči; jest pa nesnažna stvar, polna vsake revšine, zbégana od strast in hudih nagnjenj, ničimernosti podveržena, posoda osramotenja, in otrok jeze in temote! Odločil sim se od tebe s svojimi pregrehami, o Jezus! nisim vredin, de greš pod mojo streho; ker pa vender prav za terdno sklenem, se zanaprej vsih grehov varovati, in tebi s celim sercam služiti, usmili se me še zdaj, reci le eno samo be-

selo in bo ozdravljena moja duša, in bo smela prejeti tebe skrivnost vsih skrivnost, dobroto vsih dobrot.

Prošnja.

Zaupam v tvoje usmiljenje in neskončno dobroto, o moj Jezus! vendar se le s strahom prederzujem k tvoji mizi perbližati se, ker čutim butaro svojih grehov, in svojo revšino in slabost spoznam. Torej se obrnem k tebi, o križani Zveličar moj, pod peruti tvoje brambe perbežim; ti me ozdravi in žegnaj, ker se tebe Sodnika bojim, se tebi Odrešeniku v naročje veržem. Kakor velika je tudi moja nevrednost, vendar vse svoje zaupanje stavim na tvoje usmiljenje, ktero konca

nima, na tisto usmiljenje, s katerim si se ponižal, na kržu za zveličanje vsiga človeštva življenje dati. Pogledaj tedaj, o Jezus, na ubogo stvar, za katero si svoje življenje dal, za katero je tekla sveta rešnja kri iz tvojih ran, de bi naše grebe zmila, — pogledaj name, in stori me vredniga, te v nar svetejšim Zakramentu tako goreče prejeti, kakor so te prejeli tvoji apostelni pri zadnji večerji, in kakor te prejemajo nar bogoljubniši kristjanje v svetim Obhajilu. Perserčno mi je žal, de sim te kdež razžalil, in resnično želim vse hudo popraviti, kar sim storil; odpusti mi, usmiljeni Bog; vse hudo, kar sim storil, de pridem s svatovskim oblačilam k tvoji sveti mizi, in de mi ta nebeška jed ne bo v pogu-

bljenje, ampak v večno življenje. Amen.

O Maria, sveta Mati! moj zvesti angel varh, vsi svetniki, in posebno ti moj kerstni pomočnik I., perstopite mi v pomoč s svojo mogočno prošnjo, de Jezusa, Sina Božjiga, vredno prejmem in mu vselej zvest ostanem.

Ko služabnik očitno spoved móli, obudi obžalovanje ali grevingo; potlej reci trikrat z mašnikam:

Gospod, nisim vredin, de greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in bo ozdravljena moja duša.

Po svetim Obhajilu.

Premišluj nekaj trenutkov dobroto Gospodovo, moli v tvojim sercu pričujočiga Jezusa, potlej reci:

Duša Kristusa posveti me, —
 telo Kristusovo zveličaj me, —
 kri Kristusova napoj me, —
 voda iz strani Kristusove očisti
 me. — — O dobrotljivi Jezus,
 usliši me, in ne perpusti mi, de
 bi zapustil te, hudobnemu so-
 vražniku ubrani me, ob smertni
 uri pokliči me, in deni ti zra-
 ven sebe me, de z angeli tvo-
 jimi bom hvalil te na vse ve-
 komaj. Amen.

Molitev.

Zdaj, o Jezus, ženin moje
 duše, si per meni in z menoj;
 zdaj si posestvo mojiga serca,
 o dobri Pastir, ki si dal življe-
 nje za svoje ovce. Vzêmi me,
 najdeno ovčico, na svoje rame,
 nesi me na dobro pašo, na katero
 si me bil per svetim kerstu po-

stavil, vari me, brani me vsih sovražnikov moje duše, de se nikdar več ne zgubim; vodi me, de se do tvojih nebeških planjav perpasem, ki si se ponižal k meni priti.

O prava Luč, ki razsvetli sleherniga človeka, kateri na svet pride, razsvetli oči mojiga serca, de spoznam tvojo silno veliko ljubezin, in ne daj, de bi se kdaj pred tvojo lepoto zaklenile.

O Oginj! kateri vedno gori, in nikoli ne ugasne; vžgi moje serce, de bo gorélo v tvoji ljubezni, ker si peršel, oginj ljubezni na svet pernest, de njegov plamen povsod gori in žari.

O kralj nebés in zemlje! ki si neskončno bogat z usmiljenjem; ozri se na me ubožniga in revniga; ti poznaš vse moje

potrebe, le ti sam mi zamoreš pomagati in me obogatiti! Bog vsiga usmiljenja, pomagaj mi in zlij nad mojo ubogo dušo zaklade svojiga usmiljenja.

Ti si neomadežano Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlje; vzemi od mene, prosim te, vse grehe, in zatri in pokončaj v moji duši, kar mi je škodljivo, in kar tebe žali. Napolni jo le samo s tem, kar je po tvoji volji, in moji duši v zveličanje.

Zahvala.

Hvalim in zahvalim te, molim, častim povišujem te, o nezapopadljivi Bog, de si se ponižal priti pod mojo streho, v mojo revno dušo. Ponižam se pred teboj in prosim te, odpusti mi in pozabi, de sim tvojo

milost in dobroto tolikrat slabo obračal, de sim tvojo pohlevnost zaničeval, de sim tvojo pravico dražil, de sim te tako slabo perpravljien per sv. Obhajilu prejémal; in daj mi milost in pomoč, de odsihmal do svoje poslednje ure ostanem stanovitin v dobrim. Amen.

Prošnja do Jezusoviga Serca.

O narčistejši Serce Jezusuvo! ti popolnoma zgled deviške duše, pomagaj mi, de ne bom nikoli padel v gnusobo nečistosti, ker nič nečistiga ne more v nebeško kraljestvo. Daj mi gnado, de ne bom nikoli preklinjal, de se bom varoval jeze, de bom z vsimi v keršanskim miru ostal in vselej živel zadovoljin

s svojim stanam. Daj mi vselej spoštovati sveto cerkev in njene namestnike, in do vsih ljudi keršansko ljubezin imeti. Stori me močniga, de vse hude nag-njenja premagam, pravično in trezno živim, de greh čez vse sovražim in tebe čez vse ljubim. Daj mi moč, tudi vpričo svojih tovaršev tebe vselej serčno spoznati, de se nikoli ne sramujem molitve, čednost in dobrih del; de tudi svoje tovarše z dobrim zgledam k čednosti budim. Očisti in posveti mi serce, de ne bo nikoli nespodobno mislilo; očisti in posveti mi usta, de ne bodo nikoli nesramno govorile; očisti in posveti mi oči, de se bodo vsih nečistih pogledov varovale; očisti in posveti mi roke in vse moje počutke, de se vsiga pregrešniga djanja obvárujem.

Stori z menoj, kar je tvoja sveta volja, v tvojo presveto Serce se zdaj podam; pošlji mi rajši smert, ali nar hujši nesrečo na svetu, kakor de bi te kterikrat s smertnim greham razžalil. **O Jezus, tebi živim!** o Jezus, tebi umerjem! o dobrotljivi Jezus, tvoj sim živ in mertev! Amen.

K Materi Božji.

O sladka, o dobrotljiva Mati našiga Odrešenika! prosim te, zahvali namesto mene Jezusa, svojiga ljubiga Sina, s tisto gorečo ljubeznijo, ktera v tvojim sercu z živim plamenam neprenehama žari, de se je ponižal, k meni, nar nižji stvari priti, in mojo dušo s svetim rešnjim Telesam nasititi in s sveto rešnjo Kervjo napojiti, jo ozdraviti

in za večno življenje poživiti. Sprosi od njega, de naj moja dušo in moje telo vselej tako čisto obvaruje, de bo v meni imel vredno prebivališče in vselej per meni ostal, de z močjo nebeške jedi po keršanskih čednostih živim, in enkrat srečno umerjem. Amen.

Moj kerstni pomočnik v nebesih, in vsi svetniki! prosite zame, de bom stanovitin v dobrim; moj zvesti angel! vari me greha noč in dan, ubrani me vsimu hudimu. Amen.

Tri božje čednosti.

Vera.

Vérujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse stvaril, kateri

vse ohraniš in vižaš, kateri dobro poplačaš in hudo štrafaš. Vêrujem, de se je Sin božji včlovečil, de nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in de nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Vêrujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostelni pridgvali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje vérovati. Vse to vêrujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljfati, ne goljfan biti. O Bog! stori močnejši mojo vero.

Upanje.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! de mi boš po neskončnim

zasluženja svojiga edinorojeniga Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpušenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočin, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Ljubezin.

O moj Bog! ljubim te iz vsiga svojiga serca, čez vse, ker si nar večí dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vredin; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vsih stvari neskončno

dobrotljiv. Vošim si iz celiga serca, de bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz serca ljubiti želim, in si to terdno perzadenem; mi je iz serca žal, de sim tebe, svojo neskončno dobroto, ktero čez vse ljubim, tebe svojiga stvarnika, odrešenika in posvečevavca razserdil. Žal mi je de sim grešil, de sim tebe, svojiga vsigamogočniga Gospoda, svojiga nar boljšiga Očeta, razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse hude perložnosti zapustiti, storjene grehe čezdalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto

voljo ne ravnati. Vzemi me spet za svojiga otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnim zasluženju tvojiga Božjiga Sina, našiga Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

Litanije vsih Svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni
Bog,

Sin, vsiga svetá réšnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica en sam Bog,

usmili se
nas!

S. Marija,
 S. mati Božja,
 S. devic Devica,
 S. Mihael,
 S. Gabriel,
 S. Rafael,

} za nas Boga
 prôsi!

Vsi sveti angeli in arhangeli,
 za nas Boga prosite!

Vsi svete verste zveličanih du-
 hov, za nas Boga prosite!

S. Janez kerstnik,
 S. Jožef,

} za nas Boga
 prôsi!

Vsi sveti očaki in preroki, za
 nas Boga prosite!

S. Peter,
 S. Pavl,
 S. Andrej',
 S. Jakop,
 S. Janez,
 S. Tomaž,
 S. Jakop,
 S. Filip,
 S. Jernej,

} za nas Boga prôsi!

S. Matevž, }
 S. Simon, }
 S. Tadej, }
 S. Matija, } za nas Boga prosi!
 S. Barnaba, }
 S. Lukež, }
 S. Marka, }

Vsi sveti apostelni in evange-
listi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za
nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za
nas Boga prosite!

S. Štefan, }
 S. Lorenc, } za nas Boga prosi!
 S. Vincenc, }

S. Fabjan in Sebastjan, }
 S. Janez in Pavl, } Boga
 S. Kozma in Damjan, } pro-
 S. Gervazi in Protazi, } sita!

Vsi sveti marterniki, za nas
Boga prosite!

S. Silvester, za nas Boga prosi!

S. Gregor, }
 S. Ambrož, }
 S. Avguštin, } za nas Boga
 S. Hieronim, } prosi!
 S. Martin, }
 S. Miklavž, }

Vsi sveti škofje in spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton, }
 S. Benedikt, }
 S. Bernard, } za nas Boga
 S. Dominik, } prosi!
 S. Frančišk, }

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sveti mnih in pušavniki, za nas Boga prosite!

S. Marija Magdalena, }
 S. Agata, } za nas
 S. Lucija, } Boga
 S. Neža, } prosi!

S. Cecilija, }
 S. Katarina, } za nas Boga
 S. Anastazija, } prôsi!

Vse svete device in vdove, za
 nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice božje,
 za nas Boga prosite!

Bodi nam milostiv, zanesi nam,
 o Gospod!

Bodi nam milostiv, usliši nas,
 o Gospod!

Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od svoje jeze,
 Od šibe potresa,
 Od nagle in neprevidene
 smerti,

Od skušnjáv hudičevih,
 Od jeze, sovraštva in vse
 hude volje,

Od duha nečistosti,
 Od treska in hudiga vremena,
 Od večne smerti,

reši nas, o Gospod!

Skozi skrivnost svojiga sve-
 tiga včlovečenja,
 Skozi svoj prihod,
 Skozi svoje rojstvo,
 Skozi svoj kerst in sveti post,
 Skozi svoj križ in terpljenje,
 Skozi svojo smert in svoj
 pokop,
 Skozi svoje sveto vstajenje,
 Skozi svoj čudni vnebohod,
 Skozi prihod tolažnika sve-
 tiga Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 De nam zanesesh,
 De nam odpustiš,
 De nas k pravi pokori pri-
 pelješ,
 De svojo sveto cerkev vižash
 in ohraniš,
 De pastirja apostolskiga in
 vse cerkvene stanove v
 svoji sveti veri ohraniš,

reši nas, o Gospod!

te prosimo, sliši nas!

De sovražnike svete cerkve
 ponižaš,
 De keršanskim kraljem, in
 oblastnikom mir in pravo
 enovoljnost daruješ,
 De vsimu keršanskimu ljud-
 stvu mir in edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti službi
 poterdiš in obderžiš,
 De naše misli k nebeškim
 željam povzdigneš,
 De vsim našim dobrotnikom
 večne darí dodeliš,
 De duše naše in naših bra-
 tov, bližnjih in dobrotni-
 kov od večniga pogublje-
 nja rešiš,
 De sad semlje daš in ohra-
 niš,
 De vsim vérnim dušam večni
 pokoj dodeliš,
 De nas uslišiš,
 Sin Božji,

te prosimo, sliši nas!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá
odjemlješ; zanesi nam, o Go-
spod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá
odjemlješ; usliši nas o Go-
spod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá
odjemlješ, usmili se nas, o Go-
spod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš.

V. In nas ne vpelji v skušnjavo.

O. Temuč reši nas od hudiga.

Amen.

Molitve.

1. *K svetimu rešnjimu telesu.*

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi takó častiti, de sad tvojiga odrešnja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očeta in v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

2. *Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.*

Vsigamogočni večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje

neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, boleznj in žalostne revne čase. Vsigamogočni večni Bog! usmili se svojiga služabnika našiga papeža I., in vodi ga po poti večniga življenja, de bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vižar vsih vernikov! glej milostivo na svojiga služabnika našiga škofa I., ki si ga pastirja naše škofije

postavil; dodeli, de tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in djanjem k dobrimu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena, večno življenje doseže. Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojimu služabniku, našimu cesarju I., tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, de bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsim dobrim duhovske in deželske oblastnike in gosposke, de nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji Božji časti, k našimu zveličanju, k miru in sreči vsiga kersanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave

in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsigamogočni večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vsih, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsiga razdertja in ločitve. Preoberni naše serca k pravi pokori in k poboljšanju našiga življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, de ti bomo kakor tvoji

pokorni otroci v življenju in v smerti prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod! vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smert. Daj nam tvojo milost tukej vživati, in tamkej z vsimi izvoljenimi doseči, de te bomo v večnim veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu svojim ljubim Sinu, Gospodu našim in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej per nas.

O. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. (petkrat.)

Lavretanske litanije.

(O praznikih matere Božje in ob
sobotah.)

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsigamogočni	}	usmili se zanas
Bog,		
Sin, vsiga svetá rešnji Bog,	}	nas!
Sveti Duh, resnični Bog,		
Sveta Trojica, en sam Bog,		
S. Marija,	}	prosi!
S. mati Božja,		
S. devíc Devica,		
Mati Kristusova,		
Mati milosti Božje,		
Mati prečista,		
Mati brez madeža,		
Mati nedolžna,		

Mati presveta,
 Mati ljubezniva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga stvarnika,
 Mati našiga Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti Božje,
 Začetik našiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,

za nas Boga prosil!

Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,

za nas Boga prosí!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá od-
 jemlješ; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá od-
 jemlješ; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki gréhe svetá od-
 jemlješ; usmili se nas, o Go-
 spod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češena si Marija.

Molitve.

1. *K presvetimu rešnjimu telesu.*

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kteri si nam v prečudnim zakramentu spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojiga telesa in tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

2. *K sveti devici, Materi Marii.*

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne

zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost. O častitljiva in žegnana Devica; naša gospa; naša srednica; naša besednica; naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi; svojimu Sinu nas priporoči; svojimu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Svojo milost, prosimo Gospod! v naše serca vlij, de, ki smo po angelovim oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojiga Sina, spoznali, po njegovim terpljenju in križu častitljivo vstajenje dosežemo po Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Češena bodi, Kraljica!

Češena bodi Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh oberni tedej, naša pomočnica! svoje milostive oči v nas: in pokaži nam po tem révnim življenju Jezusa, žegnani sad tvojiga telesa; o milostiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Vsigamogočni večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marije, de bi vredno

prebivališe tvojiga Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetiga Duha pripravil, daj, de bomo ki se njeniga spomina veselimo, po njenih milostivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

3. *K svetimu Jožefu.*

Glejte, zvesti in modri hlapec, kteriga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jožef!
O. De bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prosimo, Gospod! zasluženje ženina tvoje presvete matere Marije pomaga, de, kar naša slabost ne premore, nam bode do njenih prošnjah dodeljeno.

4. *Za vse potrebe.*

Ponižno, Gospod! te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene Matere ljube Device Marije in vsih svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo rodovino in naše prijatle od hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odverni od nas vidne in nevidne sovražnike, in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijatlam in neprijatlam in obvari to faro z vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostivo vsim vernim

keršenikam, živim in mertvim, v nebeškim kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvari našiga papeža I., našiga škofa I., našiga svetliga cesarja I., in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsiga zlega. In tvoj žegen pride iz nebes dol na nas, in bodi vselej rad nami. Po Gospodu našim Jezusu Kristusu, Sinu tvojim, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej per nas.

O. Amen.

Oče naš. Češena si, Marija!
(petkrat.)

Sveti križev pot.

Perprava.

S teboj se v duhu sklenem, o preusmiljeni Jezus! in želim s tisto gorečnostjo tvoje britko terpljenje preišljevati, s katero je tvoje presveto Serce bilo napolnjeno, kadar si s težkim križem obložen po kervavi poti šel proti gori mertvaških glav. Daj mi gnado zavolj tega križeviga pota, de svoje grehe spoznam, obžalujem in se za vselej in resnično poboljšam, de mi tvoje britko terpljenje ne bo v pogubljenje, ampak v večno življenje.

I. Postank.

Jezus v smert obsojen.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo :
Ker si s svojim križem svet odrešil.

Zahvalim se ti, o predobrotljivi Jezus, de si se za mene v smertno sodbo vdal, in prosim te, dodeli mi, de bom iz ljubezni do tebe vse krive sodbe čez me mirno terpel, de ne bom nikogar sodil, de bom vse pregrehe svojiga jezika obžaloval in enkrat milostljivo sojen. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. Postank.

Jezus vzame križ na ramo.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo:
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O predobrotljivi Jezus, ki si z veseljem za me križ objél in voljno nesel; dodeli mi, de bom iz ljubezni do tebe vse zopernosti in nadloge voljno nosil, de zoper bližnjiga ne bom nikdar godernjal, in de bom za teboj serčno hodil po poti križev ter zaslužil tvojo ljubezin. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. Postank.

Jezus pade prvič pod križem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo ;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O usmiljeni Jezus, ki oslabljen pod težkim križem padeš, pa neizmerna ljubezin te spet vzdigne ; daj mi moč, de iz dušne dremote vstanem, tebe iz celiga serca ljubim, vse sovražne zapeljivce srečno premagam, in nikdar več ne padem v pregreho ; daj mi tudi veliko milost, de večkrat kteriga svojih tovaršev iz greha vzdignem. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

IV. Postank.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; Ker si s svojim križem svet odrešil.

O moj usmiljeni Jezus! zavoljo žalosti, ktera je presunila tvoje Serce in Serce tvoje Matere Marije, ko sta se na poti srečala, te prosim, odpusti mi vso žalost, ktero sim kdej tvojimu in Marijnimu sercu storil, ko sim posvetnimu veselju svoje serce odperl. In dodeli mi to posebno milost, de se slabe družine vselej varujem in le per tebi veselja išem. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

V. Postank.

Simon Cirenejic pomaga Jezusu križ nesti.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O milostljivi Jezus! ki ti nobedin noče v pomoč priti, in ptujic je permoran za teboj križ nesti; daj, de vsako nehvaležnost od svetá voljno in v duhu pokore prenašam, podpiraj mojo slabost, ker na potu proti nebesam pešam, in dodeli mi, svoj križ objeti in poterpežljivo za teboj nositi. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Častbodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VI. Postank.

*Veronika poda Jezusu potni
pert.*

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O ljubeznjivi Jezus, ki si podobno svojiga presvetiga obličja Veroniki v pertu zapustil; prosim te, vtisni tudi v moje serce in v moj spomin podobno svojiga kervaviga obličja, de vedno tvoje britko terpljenje premišljujem in zmirej svoje grehe objokujem. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VII. Postank.

Jezus pade drugič pod križem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O terpeči Jezus! ki ves oslabljen in razboljen že v drugič pod križem padeš; usmili se, usmili se moje grešne duše, ki je že tolikrat v greh zabredla; o daj mi spet vstati in zares ne več grešiti. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

VIII. Postank.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; Ker si s svojim križem svet odrešil.

O usmiljeni Jezus! ki si Jeruzalemskim ženam rekel: Nikar se ne jokajte nad menoj, ampak jokajte se nad seboj in nad svojimi otroci; daj mojim očem grenke solze, de ne objokujem samo tvojiga britkiga terpljenja, ampak veliko bolj svoje grehe, de per tebi odpušanje in pokoj vesti zadobim. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

IX. Postank.

Jezus pade tretjič pod križem.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Jezus, ki v silnih težavah
in bolečinah vtretjič na zemljo
padeš; ponižno te prosim, od-
pusti mi, ker tolikrat spet v
grehe padem, vari me strašne
dušne slepote, dodeli mi, se
resnično spreobrniti in ponižno
do konca v tvoji gnadi živeti.
Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

X. Postank.

*Jezusa slečejo in mu žolca
dajo piti.*

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O predobrotljivi Jezus, kolike
bolečine si terpel, ko so ti obla-
čilo z raztepeniga in vsiga ra-
njeniga života potegnili in te
hotli z žolcam napojiti! O Zve-
ličar! ki si mogel tolikanj ter-
peti za ošabnost v obleki, za
nesramnost in nezmernost v jedi
in pijači; dodeli mi, de ljubim
sramožljivost, se varujem rado-
vidnih pogledov in se ogibljem
zapeljive družine, de zatajam in
pokorim svoje truplo in s tisti-
mi, ki so čistiga serca v ne-
beško veselje pridem. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

XI. Postank.*Jezusa na križ perbijejo.*

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo ;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O preljubeznjivi Jezus, ki so
te v nezmernih bolečinah za
roke in noge z ojstrimi žebli
na križ perbili; odpusti mi moje
nagnusne grehe, zavolj katerih
si to terpel, perbij me seboj na
križ in napolni me s takim stu-
dam do greha, de te nikdar več
ne bom razžalil. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

XII. Postank.*Jezus na križu umerje.*

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O brez vse mere usmiljeni
Jezus! ki si s ternjevo krono
na glavi, na križ perbit, v ne-
znanih bolečinah svojo nedolžno
kri prelil, svojo Mater svetimu
Janezu, svojo dušo nebeškemu
Očetu zročil, glavo nagnil in
umerl; kaj češ, de naj ti jest
za toliko ljubezin povernem?
Odmerl bom vsakimu grehu in
le tebi živel; pomagaj mi, o
Jezus! Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili
se nas!

XIII. Postank.

Jezusa s križa snamejo in njegovi prežalostni Materi v naročje polože.

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo; Ker si s svojim križem svet odrešil.

O Marija, prežalostna Mati! kako je bilo prebodeno tvoje serce z mečem neizrečene žalosti, ko si imela svojiga preljubiga Sina vsiga ranjeniga, mertviga v naročju. Oh sprosi mi gnado, de z nobenim smertnim greham več Jezusoviga terpljenja in tvoje žalosti ne ponovim, ter spokorno in mirno umerjem. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

XIV. Postank.*Jezusa v grob polože.*

Molimo te, o Kriste, in te hvalimo;
Ker si s svojim križem svet odrešil.

O križani Jezus, ki z dišavami pomaziljen, v tančice povit v grobu počivaš; dodeli mi milost, de zamorem s čistim, treznim in poterpežljivim življenjem v tebi počivati, po tebi hrepeneti, presveto Rešnje Telo pogosto in vredno uživati, tvoje bitko terpljenje s pridam pre-mišljevati in se z mirno in zveličavno smertjo s teboj na vekomaj opočiti. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod, usmili se nas!

Sklep.

Ponižno te prosim, o usmiljeni Jezus! sprejmi dobrotljivo to moje premišljevanje tvojiga britkiga terpljenja, in stóri, de bo tebi v čast in zahvalo, meni pa v resnično poboljšanje in v večno življenje. To mi dodeli na prošnjo svoje ljube Matere Marije. Amen.

Vernih duše naj po milosti Božji v miru počivajo. Amen.

Očenaš. Češenamarija. Čast bodi šestkrat; zadnjikrat v namen svetiga očeta.

Per bolnikih.

Molitev bolnika.

Nar svetejši nebeški Oče! tebi je znana moja zadnja ura. Ti si odločil konec mojega življenja; to je moje tolažilo. Čast, hvala in slava bodi tebi, vsigamogočni Bog! za neštivilne dobrote, ktere si mi v vsim mojim življenju skazal. Posebno pa se ti zahvalim za našiga Zveličarja, tvojiga ljubiga Sina, ki si ga bil na svet poslal.

O Jezus! v tebe upam, tebe ljubim, v tvojih svetih ranah išem brambe in tolažila za svojo poslednjo uro. Povikšaj mojo vero, poterdi moje upanje, vnêmi v meni gorečo ljubezin. Tebi, o Gospod, darujem telo in dušo!

Sveti Duh! tolaži me, očisti in posvêti mojo dušo, de smé pred Boga priti; pelji me v večno življenje.

O nar veči Dobrota! prečisto, nar svetejši Bitje! nikar ne glej na moje grehe, glej pa na Jezusa, ki je za me na križu umerl. Razvesêli se, moja duša, tvoj zveličar živi, in s svojo smertjo te bo spravil v večno življenje. Potolaži se moja duša, in v Boga zaupaj, ker Bog je ves ljubezin. Réšil te bo pogube, in te seboj v nebesa vzél.

Sveta Marija! prosi za me zdaj in ob moji smertni uri. Moj sveti angel varh, moj sveti pomočnik in vsi Svetniki Božji! prosite za me, de naj bo Bog usmiljen moji ubogi duši. Amen.

Ko bolnika v sveto Olje devajo.

129. psalm.

Iz globočine vpijem k tebi, o Gospod! Gospod usliši moj glas! — Naj poslušajo tvoje ušesa glas moje prošnje. — Gospod! če boš zavoljo pregréh rajtingo tirjal: o Gospod, kdo bo obstal? — Ali per tebi je odpušanje grehov, in zavoljo tvoje postave čakam na tebe, o Gospod! — Moja duša čaka spolnjenja njegove besede: moja duša v Gospoda zaupa. — Od jutranjiga čuvanja noter do noči naj Izrael v Gospoda zaupa. — Ker per Gospodu je usmiljenje, in per njem je obilno odrešenje. — In on bo Izrael rešil od vsih njegovih hudobij. — Čast bodi Očetu, in Sinu, in svetimu Duhu; kakor je bila v začetku, in zdaj, in vselej, in vekomej. Amen.

Molitev.

Prosimo te, o usmiljeni Bog, Oče, Sin in sveti Duh! zatri v tem bolniku vso moč greha in hudobniga duha, in s pokladanjem mašnikovih rok na prošnjo vsih svetih angelov, arhangelov, patriarhov, prerokov, apostelov, marternikov, spoznovavcov, devic in vsih svetnikov mu očisti dušo in telo. Amen.

Odpusti mu, o usmiljeni Jezus! zavoljo svojiga britkiga terpljenja, kar je grešil z mislijo, z željami, z besedo, z djanjem, z zamudo dobrih del; odpusti mu, kar je grešil s počutki svojiga života. Amen.

M o l i m o.

O Gospod Bog, ki si po svojim apostelnu Jakopu govoril:

Ako je kdo zmed vas bolan, naj si da perpeljati cerkvene duhovne, naj nad njim molijo ter ga pomážejo z oljem v imenu Gospodovim, in vérna molitev bo bolnima pomagala in Gospod mu bo polajšal: in ako je v grehah, mu bodo odpušeni: ozdravi, prosimo, o Zveličar naš! po milosti sv. Duha, bolezní tega bolnika, zaceli njegove rane, odpusti grehe, in sleherne bolečine duše in telesa od njega odprávi, in znotrej in zunaj mu popolnoma zdravje usmiljeno poverni, de bo s tvojim usmiljenjem ozdravljen, zmóžin k poprejšnim opravilam. Ki z Očetam in sv. Duham živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ozdravi ga, Bog Oče, ki si ga stvaril. Ozdravi ga, Bog Sin, ki si zanj na križu terpel. Ozdra-

ví ga , sv. Duh , ki si ga per
sv. kerstu posvetil.

*Pobožni zdihljeji , ki se za-
morejo bolniku narékvati.*

V tebe vérujem, o Jezus! Sin
živiga Boga, ki si na svet per-
šel, nas zveličat. —

V tebe, o Gospod! kličem;
ti si moje upanje, moj delež v
deželi živih. Bog je moj Zve-
ličar. Nobodin ni bil osramoten,
kdor je o Gospoda zaupal. —

Ljubim te, o Gospod! ker ti
si moja moč, moje pribežališe
in moj Odrešenik. O Bog, daj,
de te bom iz celiga serca lju-
bil! —

O Gospod! ne svári me v
svojim serdu, in ne tēpi me v
svoji jézi. Odpusti mi moje grehe
po svoji milosti; zakaj veliko
jih je. Spoznam svojo hudobijo,

in moj greh mi je vedno pred očmi. —

Moje serce je perpravljeno, o Bog! moje serce je perpravljeno. Stóri z menoj po svoji volji; po svojim usmiljenji ravnaj s svojim hlapcam. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji.

Mojo dušo žeja po mogočnim živim Bogu. Kakor hrepení jelen po merzli vodi; tako hrepení moja duša po tebi, o Bog!

Po milosti božji sim, kar sim. Vsak čas bom Boga častil; njegova hvala bo v mojih ustih vùn no vùn. Hvaljen bodi Bog Oče, ki si me vstvaril. Hvaljen bodi Jezus Kristus, ki si me odrešil. Hvaljen bodi sveti Duh, ki si me posvetil. Čast bodi Očetu, in Sinu, in sv. Duhu. Kakor je

bila v začetku, zdej in vselej
in vse večne čase. Amen.

Ko bolnik umira.

Popotvaj iz tega sveta, keršanska duša, v imenu Boga Očeta vsigamogočniga, ki te je vstvaril: v imenu Jezusa Kristusa, Sinú živiga Boga, kateri je za te terpel: v imenu svetiga Duha, kateri te je posvetil: v imenu tronov in gospóstev: v imenu poglavarstev in močí: v imenu kerubinov in serafinov: v imenu očakov in prerokov: v imenu svetih apostelnov in evangelistov: v imenu svetih marternikov in spoznovavcov: v imenu svetih mnihov in pušavnikov: v imenu svetih devic, in vsih svetnikov in svetnic božjih: dans naj bo tvoj kraj v miru, in tvoje prebivališče v svetim Sionu. Po

ravno tistim Jezusu Kristusu.
Amen.

Ko se je duša ločila od telesa.

Pridite na pomoč, svetniki božji! Pridite naproti, angeli Gospodovi! Sprejmite to dušo, in peljite jo pred obličje Narvikšiga.

Naj te sprejme Kristus, kateri te je poklical, in angeli naj te nesó v Abrahamovo naročje.

Oni naj sprejmejo njegovo dušo, in peljejo pred obličje Narvikšiga.

Gospod! daj mu večni pokoj, in večna luč naj mu sveti.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Očenaš. Češenamarija.

Gospod, daj mu večni pokoj.
In večna luč naj mu sveti,

Molimo.

Tebi, o Gospod! perporočimo dušo tvojiga služabnika I., de, ker je svetu odmerl, tebi živí; in kar je po človeški slabosti v življenju grešil, ti po neskončni milosti in dobroti odpusti in zbriši. Po Kristusu, Gospodu nasim. Amen.

Za verne mertve.

O Bog, iz čigar usmiljenja duše vernih počivajo, daj svojim služabnikom in služabnicam, kateri v Kristusu počivajo, milostljivo odpušanje grehov, de od vsih pregreh odvezani, s teboj se brez konca veseliti zamorejo. Po ravno tistim Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Naj v miru počivajo. Amen.

Očenaš. Češena si Marija, Vera.

Nektere posebne molitve, zlasti v vojski.

Za vojskovodja.

O vsigamogočni Bog, ki si Gospod vojsknih trum; daj modrost našimu vojvodu, de nas za sedanje in prihodnje življenje prav vlada; daj mu moč in serčnost, de nas zveste služabnike pelje k zmagi zoper dušne in telesne sovražnike, in nas vselej reši iz sleherne nevarnosti. Nam pa dodéli verno pokoršino donjega, nepremagljivo serčnost in veselo vdanost v tvojo sveto voljo. Za to te prosimo o Bog! po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Za častnike ali oficirje.

Prosimo te, o dobrotljivi Bog! napolni naše vikši z duham svete vere in goreče keršanske ljubezni, de bodo tebi vselej zvesto služili, nam pa svetili z dobrimi zgledi. Vlij jim v serce duha poterpežljivosti in pohlevnosti, de bodo poterpljenje imeli z našimi pomankljivostmi in pogreški; povračuj jim njih trude z nami, de bodo pred sedežem tvoje milosti zamogli enkrat veseli odgovor od nas dati; tega te prosimo po Jezusu Kristusu tvojim ljubim Sinu Gospodu našim. Amen.

Molitev vikšiga za podložne.

Vsigamogočni Stvarnik, Gospod vojsknik trum! ki si mi podložne dal jih vladati; daj mi

tudi moč ž njimi tako delati, de jim njih težki stan polajšam, in njih duše pogubljenja obvarjem. Dodeli mi poterpežljivost, de bom ž njimi kakor dober oče z otroci delal; daj mi dobroto in usmiljenje, de jih bom kakor sinove ljubil in za nje skerbil; daj meni in njim po tvojih zapovedih živeti, de sklenjeni enkrat per tebi plačilo dosežemo, ki si ga obljubil zvestim hlapcam. Po Jezusu Kristusu Gospodu našim. Amen.

Na bojišu ali na pokopališu.

O Bog! po zasluženju Jezusa Kristusa Odrešenika našiga, daj vsim ki tukaj počivajo, večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. —

Očenaš. Češena si Marija.
Vera. —

Naj v miru počivajo. Amen.

Za tovarše v bóju.

O Gospod nebés in zemlje!
blagoslovi s svojo nedolžno ker-
vjo cesarsko orožje, pomagaj
našim vojšakam se vojskovati
in srečno sovražnika premaga-
ti. Vzemi jih pod svojo močno
obrambo, ti jim bodi škit pred
sovražnikovim orožjem, in vari
jih neprevidene smerti. Posebno
te prosimo z vso perserčnostjo,
o usmiljeni in dobrotljivi Bog!
ne perpusti, de bi se kateri zmed
njih v smertnim grehu iz sveta
ločil in per sodbi spred tvojiga
svetiga obličja bil zaveržen. O
Bog usmiljenja in perzanašanja
usmili se, usmili se in perzanesi!
Tebi bodi darovano vse terplje-

nje, težave, rane in bolečine, življenje in smert naših tovaršev; vse to naj bo s tvojim britkim terpljenjem na križu sklenjeno, de bo tebi v čast in nam v zasluženje. Daj, de srečno prestanejo, v imenu Boga Očeta, in Sina, in sv. Duha. Amen.

Očenaš. Češena Marija. Vera.

Molitev ranjeniga na vojski.

O Jezus, Sin Davidov! o Jezus Sin živiga Boga, ki imaš življenje in smert v svoji oblasti; ohrani me saj toliko še per življenju, de iz mašnikovih rok odvezo svojih grehov in poslednje tolažilo prejmem. Ako pa té dobrote nisim vredin, skaži mi saj usmiljenje in daj mi globoko žalost, daj mi popolnoma grevingo nad vsimi grehi, de vekomaj ne bom zaveržen. —

O usmiljeni Bog, iz serca žal mi je, ker sim tebe nar veči Dobroto in Svetost žalil! O Bog! nikoli več te ne bom žalil; nikoli več ne bom grešil. — O Jezus! Jezus! Jezus! v tvoje roke zročim svojo dušo.

Za mertve vojake.

Vsigamogočni večni Bog! poglej z očmi svoje neskončne milosti na duše naših ranjcih tovaršev, ktere so se na vojski ali drugod iz tega sveta ločile. Očisti jih vsih madežev greha, od kterih niso bili v tem življenju zadosti očišeni; nadomesti jim iz Jezusoviga terpljenja in iz zasluženja Matere Božje in svetnikov, kar je pomankljiviga, de brez zadržka pred tvoje sveto obličje pridejo. To te prosimo po Jezusu tvojim

ljubim Sinu, kateri je, ko pre-
magavic smerti in satana, vstal
od mertvih in s teboj in svetim
Duham živi enak Bog od ve-
komaj do vekomaj. Amen.

Očenaš. Češena si Marija.
Vera.

Nekteri lepi nauki.

Svetiga Tomaža Kempenskiga.

Jezusa nad vse ljubiti.

Blagor mu, kdor razumi, kaj
se pravi Jezusa ljubiti in samiga
sebe zaničevati zavoljo Jezusa.
Mora se ljubo zavoljo ljubiga
zapustiti, ker Jezus sam hoče
čez vse ljubljen biti. Ljubezin
do stvari je zapeljiva in nesta-
novitna; ljubezin do Jezusa zve-
sta in stanovitna,

Kdor se stvari prijéma, bo s spodletljivim padel; kdor Jezusa objame, bo na vekomaj poterjen. Tistiga ljubi, in si ga prijatla ohrani, kateri te ne bo zapustil, ko bo vse drugo od tebe odstopilo, in ne bo per-pustil, de bi se na zadnje pogubil. Od vsiga (posvetniga) se moraš enkrat ločiti, ali hočeš, ali nočeš.

Tvoj ljubi (Jezus) je také lastnosti, de družiga ne per-pustí; on sam hoče tvoje serce imeti, in kakor kralj na lastnim sedežu sedeti.

Nikar ne zaupaj in ne naslanjaj se na vetrasti terst; ker vse meso je trava, in vsa njegova čast kakor cvet odpade.

Ako išeš v vsih rečéh Jezusa, boš našel zarés Jezusa. Ako išeš pa samiga sebe, boš

našel tudi samiga, pa to bo tvoje pogubljenje. Zakaj več človek sam sebi škoduje, ako Jezusa ne iše, kakor mu zamorejo ves svet in vsi njegovi nasprotniki škodovati.

Se ponižno podvreči.

Ne glej na to, kdo je za tebe, ali zoper tebe; ampak to delaj in skerbi, de bo v vsaki reči Bog s teboj, kar koli počneš. Orani dobro vest in Bog te bo dobro branil. Zakaj komur bo hotel on pomagati, njemu ne bo moglo nasprotvanje nobeniga človeka škodovati.

Ako bi ti znal dobro molčati in terpeti, bi zarés in svesto vidil pomoč Gospodovo. On vé kdaj in kakó te rešiti; in za to se njemu zrôči. Božja reč je,

pomagati in iz vsake zaderge rešiti.

Ponižniga Bog brani in reši; ponižniga ljubi in tolaži; k ponižnemu se sklóne; ponižnemu deli veliko milost, in ga po njegovim ponižanju povzdigne k časti. Ponižnemu on svoje skrivnosti razodeva, in ga sladko k sebi vleče in vabi.

Življenje čiste duše pred Bogam.

Kdor nima Boga perjatla, je védin revež in siromak, če ima tudi vse drugo. Boga pa ima tisti perjatla, kateri ga ljubi in se po njegovi besedi ravná.

Po božji besedi pa se tisti ravná, kateri nikoli nemarne besede ne reče, in v djanju pokaže, kar z jezikam govori, in svoje časti ne iše; ampak v vsim

dobrim , kar stori , in kar per
druzih vidi , le Boga hvaliti želi .

Kdor je sam sebi všeč , je
neumnežu všeč , Bogu pa zo-
pern . Skerbi tedaj per vsih svo-
jih dobrih delih Bogu dopasti ,
de še več dobriga od njega
zadobiš .

Zakaj se hvališ natórnih da-
rov ? Lej umerjoč si in červi te
bodo kmalo snedli . O mladenič !
poslušaj nauk starčka : Bézi od
stvari , ktere te motijo .

*Strah večniga ognja váruje v
nečistost in prevzetnost .*

Če od revniga telesa ki bo
moglo kmalo umreti , skušnjave
terpiš , misli , kako strašno je
terpljenje v večnim ognju . Tako
boš s peklenkim ognjem oginj
svojiga poželenja , pogasil , de
duha skoz oginj otmeš .

Nobena mesena slast dolgo ne terpi; vse posvetno veselje je prazno in goljufno; ravno tako vsa telesna lepota, in vse, kar hvalo in čast imenuješ.

Kdor se nič ne boji, kmalo v greh pade, in kdor se pred Bogom in njegovimi svetniki ne poniža, ga bodo per sodbi hudiči osramotili in neusmiljeno ječili.

Boj se tedej prevzétnik! boj se v vsim svojim djanju sodbe božje, ne bodi nečimern in ne hvali se, če tudi kej veljaš.

Spomin Kristusoviga terpljenja váruje v razuzdano veselje.

„Blagor jim, kateri žalujejo; potolaženi bodo.“

Od koga bodo potolaženi? Od Kristusa v sercu; ne od nečimernih reči tega sveta.

Prešérne in pohujšljive be-

sede in krohotanje ne gredó k svetimu Kristusovemu terpljenju in k njegovim bolečim ranam.

Ko bi tudi le en sam tern Kristusove krone mojo glavo ali moj herbet prebodel, ali bi se mogel smejati? O ne! od bolečine bi jokal in na glas zavpil.

Ali ko bi žebelj s križa v svoji nogi imel, kam bi mogel iti ali teči? Gotovo bi ne mogel ne iti, ne teči, ampak na mestu bi mogel ostati in bolečino terpeti, in sklenje bolečine bi me učilo s Kristusam terpeti.

In, o de bi mogel tudi nar grenkejši solze točiti in odpusenje svojih grehov zadobiti! O kako sveta je žalost, kako sladke so solze, ktere se od smiljenja čez presvete rane našiga Gospoda Jezusa Kristusa prelivajo! _____

Nekaj zgledov

za

keršanske vojake.

Vojšak, ki se serčno vojskuje za cesarja, domačijo in pravico, je kaj častitljiviga. Vse časti taciga serčniga vojšaka, in on v resnici tudi čast zasluži. Vender prava čast in slava, která čez meje tega kratkiga življenja seže, zlati vénec, ki se bo vekomaj svétel, gre vojšaku le takrat, ako je on tudi vojšak za Boga, in se grehu in vsim hudim nagnjenjem moško zoperstavi.

Takimu keršanskimu vojšaku Bog v pomoč pride, tudi na vojski, kakor Izraelskimu vojvodu Judu Makabeju. Juda Maka-

bejič je imel 164 let pred Kristusovim rojstvom silno vojsko zoper hudodelniga Nikanorja. Pred vélikim bojem sta se mu Onia in Jeremia, varha in pomočnika Judatova, ki sta bila že davno popred umerla, perkazala in mu razodela, de oná sta prijatla Izraelskiga vojenstva, in de bota per Bogu zanj prosila. Dala sta Judu Makabejcu zlat meč, rekoč: „Vzemi sveti meč ko dar od Boga; ž njim boš premagal sovražnika mojiga ljudstva Izraela.“ Judje, to slišati, so s svojim serčnim vojvodam vred v Boga klicali, so se vojskovali in molili ob enim, in so 35,000 sovražnikov pobili, ker je bil Bog ž njimi. — De imaš pa še več lepih zgledov pred seboj, keršanski vojak! bo v naslednjim še kej

povedano od serčnih keršanskih korenjakov.

Ponižni stotnik.

Jezus nam je zažugal, da ne pojdemo v nebeško kraljestvo, ako ne bomo ponižni in priprosti, kakor otročiči. S ponižnostjo si pa človek tudi že na zemlji veliko dobrót sprosi, katerih Bog prevzetnikom in napuhnežem ne da. To vidimo nad ponižnim stotnikom, kakor sv. Matevž popisuje v 8. postavi.

„Ko je Jezus v Kafarnavm šel, je stopil k njemu stotnik, kateri ga je prosil, in je rekel: Gospod! moj hlapec leži domá mertvouden, in ga hudo vije. In Jezus je rekel: Jest bom peršel in ga ozdravil. In stotnik odgovorí in reče: Gospod nisim vredin, da greš pod mojo

streho; temuč reci le besedo, in moj hlapec bo ozdravljen. — Ko je Jezus to slišal, se je začudil, in jim je rekel, ki so za njim šli: Resnično vam povém, tolike vere nisim v Izraelu našel! Povém vam pa, de jih bo veliko odizhoda in zahoda prišlo in bodo sedeli per mizi z Abrahamam, in Izakam in Jakopam v nebeškim kraljestvu. Otroci kraljestva pa bodo pahnjeni v unanjo temo; ondi bo jok in škripanje z zobmi. In Jezus je rekel stotniku: Pojdi, in kakor si veroval, tako se ti zgôdi! In hlapec je bil ozdravljen tisto uro. — Tako je ljubeznjivi Zveličar bil perpravljen, ponižnimu stotniku še več storiti, kot je uni prosil. Pred napuhnjenim in nesramnim Herodam pa ni hotel čudeža storiti. Tudi ošabin in

nesramen mladenič nima perčakovati od Boga pomoči v stiski.

Sveti Korneli.

Sveti Korneli je bil stotnik v mestu Cesareji na Jutrovim. Mogel je vérne spričevavce na moriše spremljati, in ravno to mu je perložnost dalo, veliko dobriga storiti. Obsojene kristjane je namreč v veri poterdoval in k serčnosti budil. To je bilo Bogu tako ljubo, de so se per tem opominjanju večkrat še čudeži godili. Neverniki so nad tem sterméli, veliko jih je padlo pred Kornelia, rekoč: „Velik je keršanski Bog! o služabnik Narvikšiga, vérujemo v Križaniga, kteriga ti oznanuješ in razglasuješ.“ Malikovavec Demetri je rekel Korneliju: „Ako moreš, ozdravi mojo bolno ženo!“ Kor-

neli mu odgovori : „Dajta se poprej kerstiti, prejmita Kristusovo znamenje, in storil bom vama, kar želite.“ Na to se dasta oba kerstiti, in sv. Korneli je sprosil tudi res zdravje njegovi ženi. Umerl je 46 let po Jezusovim rojstvu 20. svečana. — Dobra keršanska beseda slabiga tovarša v veri poterdi, in velikrat smertniga greha in pogube obvaruje. Posvari in poduči tovarša, ki je v nevarnosti grešiti.

Sv. Longin in njegova tovarša.

Ko so Jezusa križali je Longin stotnik bil per tistih trumah, ki so bile pri Jezusovim križu na straži. Jezus je glavo nagnil in umerl, stotnik Longin pa je zaklical: „V resnici, ta je Sin Božji!“ Zavoljo tega očitniga pričanja je bil v ječo djan in

pred sodbo poklican, in ž njim tudi dva prosta vojaka. Pri zaslišanju se je sveti stotnik bolj bal za svoja tovarša kot sam za se, ker skerbelo ga je, da bi ne začela v veri omahovati, ko bota sodnikovo oestro žuganje slišala. Torej se je k njima obernil in rekel: „Veselita se, ljuba brata, kmalo nam se bodo nebeške vrata odperle, in angeli Božji bodo čakali na naše duše!“ S temi besedami sta bila vojšaka k serčni stanovitnosti navdihnjena in sta s svojim stotnikom ob enim neprestrašena umerla za sveto vero 16. kozoperska 34 let po Kristusovim rojstvu. — Ta sveta zgodba nam pokaže, koliko premore beseda vikšiga do njegovih podložnih, kako močno njegov lepi zgled

tudi podložne k dobrimu budi. Ako pa vidiš, keršanski mladenič! de je morebiti med velikim številam vojakov tako malo pravih kristjanov, kakor malo jih je bilo nekdej med nejeverskimi trumami; glej dobro, de tudi ti v hudo ne potegneš, in Božje perjaznosti ne zgubiš. „Veliko je poklicanih, malo zvoljenih;“ pravi Jezus.

Sveti Boštjan.

Nekteri se izgovarjajo, de per soldatih se ne more moliti in zvesto Bogu služiti. De je to prazin izgovor, nam sv. Boštjan pokaže. Sv. Boštjan je bil stotnik ali hauptman per telesni straži cesarja Diokleciana, in v ti službi je on vse dolžnosti praviga kristjana čisto spolnoval. To se je razglasilo, in sv. Bo-

štjan je bil vjét in pred sodnika gnán. Ali sv. Boštjan se ni ustrašil zavoljo Kristusa terpeti. Sodnik mu je očital, de on s tem dolžnost do cesarja ne spolnuje, ker po keršansko živí. Sv. Boštjan mu je pa modro in resno odgovori: „Mislím, de cesarju in njegovimu cesarstvu ne morem veči službe skazati, kakor de pravimu Bogu odkritoserčno služim. S tem prav v resnici svojih dolžnost nisim zamudil ali zanemaril, ampak ravno nasprot, ker vém, de dežela, cesarstvo in vladar z nobeno rečjo ne more več perdobiti, kakor če se skerbí, de podložni malikovavstvo zapusté, in nar vikšiga Gospoda nebés in zemlje molijo.“ Tega serčniga vojšaka so zavoljo njegove zvestobe do Jezusa na drevo razpéli in s

pšicami vanj streljali, de je vse truplo v pšicah bilo in so mislili, de je mertev. Ker ga je bil pa Bog per življenju ohranil, ga je neusmiljeni cesar ukazal tako dolgo s palicami tepsti, de je umerl; in tako je sv. Boštjan dvakrat martro terpel. On je živel in umerl kakor pravi vojšak nar vikšiga Gospoda Jezusa Kristusa.

In ako ti, keršanski mladenič! hočeš s sv. Boštjanam enkrat delež imeti, moraš serčnost imeti, Bogu v vsih okolišinah zvest biti, in tudi govoriti, kjer je zavoljo Božjiga kraljestva govoriti potreba.

Štirideset marternikov.

Premišljevanje Jezusoviga terpljenja človeku vse terpljenje polajša. To je skusilo 40

vojakov, kateri so bili za kato-
 liško vero na Jutrovim pod ce-
 sarjem Dioklecianam martrani.
 V ječi zaperti so se med seboj
 opominjali, rekoč: „Bratje! ko-
 likrat smo zaničevali smert, ko
 je bilo treba na vojsko iti? To-
 likrat smo bili za posvetniga
 gospodovavca perpravljani živ-
 ljenje dati! Zdaj pa smo tako
 srečni in nas je čast došla, za
 pravico in resnico se vojskovati
 in terpeti, in svoje časno živ-
 ljenje za Njega dati, ki je kri
 in življenje v naše odrešenje
 dal, in nam bo večno življenje
 dodelil.“ Veseli so umerli za
 svojiga Gospoda in Boga. Njih
 spomin je 10. sušca. Spomni
 se Kristusoviga terpljenja, ker-
 šanski mladenič, kadar ti je
 treba kej terpeti, in še posebno
 takrat, kadar te skušnjava v

greh vabi, de ne boš Jezusa razžalil in ob večno zveličanje peršel.

Sveti Vital.

Vital, vojak in oče ss. Gervazja in Protazja, pride v Ravensko mesto in vidi, ko so ravno Urzicina, zdravnika, zavoljo keršanske vere v smert peljali. Ker je pa Urzicin v hudim terpeženju nekoliko omahoval, mu serčni vojšak Vital zavpije, rekoč: „Urzicin, zdravnik, ki si druge ozdravljal, glej, de sam sebe s sulico večne smerti ne prebodeš!“ S temi besedami poterjen je Urzicin srečno smert dostal. Pa tudi Vitala so popadli, ga neusmiljeno natézali in poslednjič v globoko jamo vergli in s kamenjem podsuli. Malikovavskiga popa pa, ki je bil

poglavarja nadražil, je hudi duh obsedel, de je začel grozno vpiti in je sam v reko skočil in se vtópil. — Keršanski vojak! naj se Vitalove besede na te obrnejo in naj ti bo rečeno: „Serčni junak! ki domačijo družih braniš; glej dobro, de svoje večne domačije s pregrešnim življenjem ne zaveržeš!“

Sveti Martin je bil pošten vojšak.

Sv. Martin je bil 315. leta v Sabarii na Ógerskim od neverških staršev rojen. V desetim letu je zoper voljo staršev šel v keršansko cerkev in se je ondi dal za keršenca zapisati, to je, med tiste, ki so se k sv. kerstu pripravljali. S kolikim veseljem se je ta nedolžni otrok keršanskih resnic učil, se

ne da popisati. Ko je bil dvanajst let star, mu je tako živa ljubezin do Boga serce prevzela, de je želel v samoti in v pokoju božje neskončne popolnamosti in lepote premišljovati.

Čez nekaj časa je peršlo od cesarja povelje, de so mogli vsi sinovi starih vojšakov na vojsko iti. Oče sv. Martina je bil imenitni vikši pri vojaštvu, torej je mogel tudi sv. Martin še le petnajst let star, v vojništvo iti. Dober kristjan pa povsod, tudi pri vojaki, lahko pošteno živi, torej se sv. Martin tudi tega ni bal. Storil je kakor je sv. Janez Kerstnik vojake učil.

Sv. Janez Kerstnik je ob reki Jordanu ljudem oestro pokoro oznanoval in jim naravnost povedal, de jih večin oginj čaka, ako se pri tolikih grehah ne po-

boljšajo. Ljudje iz vsih stanov so se začeli pri tacih ojstrih resnicah tresti in so sv. Janeza prašali, kaj jim je storiti, de nesreči odidejo. Sv. Janez je vsakimu stanu primérne nauke dal. Tudi vojaki so ga prašali: „Koga je pa nam storiti?“ Sv. Janez jim je rekel: „Nikogar ne tepite, nikomur ne delajte krivice, in dovoljni bodite s svojo plačo!“ Ako bi zamogli vojaki dandanašnji sv. Janeza Kerstnika prašati, kakor takrat, bi jim še marsikaj ojstriga odgovoril. —

Sv. Martin se je zvesto deržal po nauku sv. Janeza; s svojim strežnikom je on ravnal, kakor s svojim bratom in je on njemu velikrat v nar manjših rečéh postregel. Zadovoljin je bil s svojo plačo, izi

nje je živel, in ni ljudi nadlegoval. — On je bil usmiljeniga serca, in ni nikomur krivice delal, ga zmerjal ali celo pretépal in terpéžil. Gorjé vojšaku, kateri, postavim, po dobljeni vojski z ljudmi neusmiljeno dela, nedolžne morí in njih denar in posestvo zoper pravico rópa; nikoli več taki ne more mirne vestí imeti. Sveti Martin ni tako delal, — on je bil dovoljin s svojo plačo.

Od navadnih pregréh, ki soldaški stan velikrat ognusujejo, se je znal sv. Martin popolnoma čistiga ohraniti. In ravno zavolj taciga lepiga obnašanja, in ker je tolikanj pohlevin in krotak bil, so ga celo njegovi nejeverski tovarši vsi od kraja radi imeli in visoko spoštovali. S keršanskimi čednostimi je sv.

Martin celò pri nejevercih spoštovanje zadobil. — Kako vse drugači se zdaj rado zgodi! Novinec pride k starim soldatam, kateri so velikrat tudi stari grešniki, in misli, de bo s tem per njih spoštovanje zadobil, ako opustí molitev in vse keršansko, ter začne nespodobno kleti in pregrešno kvantati. O nesrečni človek! s tem tedaj boš per ljudéh časti iskal, de boš Boga zatajil in zaverigel! Sv. Martin je še med nejeverniki Boga spoznal, ti se boš pred kristjani balga spoznati? Tega nikoli nikar ne stóri, ako bi te imeli tudi vsi tovarši zasmehovati. Kako huda sodba čaka taciga zatajevca, ko mu bo sodnik rekel: Ti si mene pred ljudmí zatajil, za to tudi jest tebe ne morem

spoznati pred svojim nebeškim Očetam!

Nekiga dne v nar hujši zimi sreča sv. Martina na Amienskih vratih na Francoskim na pol nag berač, ki je mem gredoče ubogajme prosil. Noben človek se ni zmenil za nesrečniga, sv. Martin je bil pa že tudi vse razdál, in ostalo mu ni bilo družiga razun vojaškiga orožja in obleke. Pa kmalo je bil sklep storjen. Sv. Martin izdere sabljo, razpara svoj plajš na dvoje, ga dá polovico revežu, z drugo polovico pa odéne samiga sebe, kakor vé in more.

Nekteri, ki so mladenča tacija vidili, so ga zasmehovali, kakor nespamet in traparija zná; drugi pa so se čudili nad njegovim silo usmiljenim sercam, in sram jih je bilo, de niso samí

od svojiga bogastva revežu podarili. — Prihodnjo noč se je svetimu Martinu Zveličar prikazal, ogernjen s polovicopljajša, ki ga je bil revežu dal, in slišal je sv. Martin Jezusa, ki je k trumi angelov rekel: „Martin še keršenec me je s tem oblačilam ogernil.“

Ta perkazin ga je napolnila z novo gorečnostjo za Božjo čast. In ker se je dozdej še zmiram k svetimu kerstu perpravljaj, kakor je bila nekdej navada, de so se po več lét pripravljaj, odsihmal ni mogel nič več sterpeti, temuč se je dal v svojim osemnajstim letu kerstiti. Od tega časa je vedno premišljeval dolžnosti, ki jih je pri sv. kerstu na se vzél, in je želel tudi od vojašine rešen biti, de bi zamogel le samimu Bogu

tolikanj ložej in v miru služiti. Vender so ga vsi vikši in nižji tako ljubili, de ga niso hotli odpustiti in je mogel še dvě leti pri vojašini ostati.

Sv. Martin je s svojo pohlevnostjo povsod kej dobriga storil, kamor je peršel. Vojašine rešen je močno želel svoje starše viditi. Podá se iz Francoskiga čez snežnike in zadéne med razbojnike. Eden teh divjakov je bil že po njem mahnil, ga potolči, le njegov tovarš je bil vdare vjel, de ga ni usmertil. Sv. Martin je bil mirn in ne-prestrašen, kakor de bi nič ne bilo. Vsi razbojniki so se čudili nad njegovo pohlevnostjo in ne-prestrašenostjo. Tisti pa, ki ga je poprej hotel pobiti, je bil z ljubeznjivim in krotkim obnašanjem in govorjenjem sv. Mar-

tina tako presunjen, de je razbojniško derhal zapustil, ž njim šel, se spreobernal, se dal kerstiti in je potlej kakor posvečeni mnih večkrat sam prável, kako ga je bil bogoljubni mladencič sv. Martin s svojo krotkostjo spreobernal. Takó dobra beseda dobro mesto najde, serditež in pretepavec pa velikrat v pretépu nesrečin konec stori.

Ko je bil sv. Martin na doim peršel, je bil spreobernal svojo mater in veliko svojih rojakov h keršanski véri. Njegov oče pa je bil toliko zaterjen v nejeverstvu, de ga ni mogel pridobiti. Pri tacih so velikrat kake velike pregrehe krive, de ne pridejo do luči resnice, v kateri bi se zveličali, ampak rajši v temôti ostanejo in umerjó. Tudi naši misjonarji povedó, de se

tisti nejeverski divjaki nar težji spreobernejo k sveti veri, kateri so pijanosti ali pa kaki drugi veliki pregrehi vdani, za to ker vedó, de keršanstvo je sveta, čista vera, ki vse gnusobe in pregrehe prepoveduje. Iz nekiga kraja iz Afrike povedó misjonarji, de je nečistost tako grozna, de se silo težko spreobračajo k luči svete vere. O nečistost, to je strašna pregreha, za katero je po besedah sv. pisma ž epléni oginj v večnosti perpravljén! Sv. Martin je bil tako serčín in močán v duhu, de je nar hujši sovražnik: svet, satana in mesó, to je, samiga sebe premagal. To je prava moč, de človek samiga sebe, de greh premaga; če kdo te močí nima, mu vse drugo ne pomaga nič!

Sveti Teodor.

Sv. Teodor je bil polkovnik ali obrist v vojski cesarja Licinija; on je bil pošten katolišk kristjan, ki se ni ustrašil svoje vere pred ljudmi spoznati. Zavoljo vere tožen, je vesel tako le odgovoril: „Stóri, trinog! kar ti je ljubo; ne strah, ne terpeženje me ne bo ločilo od ljubezni Jezusa Kristusa. Zakaj moj Gospod Jezus Kristus je tukaj pričujoč, in vidi; on hoče de naj svoje življenje s časno [martro sklenem, de neumerljivo krono dosežem.“ Tako je umerl 18. svečana v letu 361. — Pogosti spomin na vero človeka veliko grehov obvaruje. Kdor vsak dan saj ob kratkim vero, upanje in ljube-

zin obudi, zadobi posebno moč,
se zoper húdo vojskovati.

Sv. Juvenci in sv. Maksin.

Ta dva mladenča sta služila hudobniga cesarja Juliana okoli leta 623. Enkrat ko sta bila pri nekih oficirskih gostjah, so obernili govorjenje tudi na obilne človeške pregrehe in hudobije.

Per ti perložnosti Juvenci kar vzdihne in reče: „Ako človek pregrehe premišlja, kakoršne so zdaj, se mu mora življenje perstuditi. Zakaj koga bi veselilo ob takim času živeti, v kterim se Bog zaničuje, ki je vse vstvaril, in se njegova sveta postava z nogami taptá!“ Kersanski Maksim mu je to misel popolnoma poterdil; pa ravno

to spoznanje in spričevanje praviga Boga med nejeverniki je njima smert perneslo. — Keršanski vojak! tudi ti imaš velikrat perložnost, Boga očitno spoznati in se za njegovo sveto postavo pognati. Slišiš morebiti druge zaničljivo od svetih reči govoriti, ali pa nespodobno kvantati; kako se ti tačas zadržiš? Bog ne daj, de bi ti ž njimi vlekel, ali se takim mar-njam smejal, ki Boga žalijo. Posvári take prederzneže, in ako ne moreš nič opraviti, beži od njih, de se obváruješ lastniga in ptujiga greha. Spomni se Jezusovih besedi: „Kdor bo mene pred ljudmi zatajil, bom tudi jest njega zatajil pred nebeškim Očetam.“ Boljši bi ti bilo s sv. Juvencjem in Maksimam umreti, kot Jezusa zatajiti.

Sveti Nikon.

Sveti Nikon je bil doma na Neapolitanskim in je z godej vojaški stan nastopil. Ko mu je bilo k vojski iti, mu je njegova keršanska mati rekla: „Nikon, ljubi moj sin! ako prideš v smertno nevarnost, zaznamnjaj se s svetim križem, in svést si bodi, de ti bo Bog pomagal.“ Zadel je prav kmalo na boj, v katerim je tudi on enimu oddelku ali eni kompanii zapovedoval. On in vsi njegovi so peršli v očitno smertno nevarnost. To viditi, Nikon začne klicati: „Jezus Kristus! ti vsigamogočni Bog, pokaži mi zdaj moč svojiga svetiga križa, de zamorem po dobljeni zmagi tvoj služabnik biti.“ Gospod mu je res pomagal, zma-

gal je 180 vojšakov. Po zmagi jo zavpil: „Velik si, o keršanski Bog! ki z močjo svetiga križa svoje sovražnike podereš.“ — Ne pozabi, keršanski vojšak! tudi ti lepih nauk, ktere si dobil od svoje slovenske matere, kadar si v vojaštvo šel. Med njimi je bil gotovo tudi ta: „Môli rad! Nikar nikoli Boga ne zapusti, in tudi Bog tebe ne bo zapustil.“ Kako spopnuješ ta lepi nauk? Ali greš pogosto v cerkev moliti, ker velikrat lepo perložnost imaš? — Ali sovražiš in se váruješ hudiga, kar nad družimi vidiš? — Tvoja dobra mati želé, de bi saj slabši domú ne peršel, kakor si od doma šel; če pa spačen prideš, bo žalostno za tvojo mater in slabo za te!

Sveti Janez Božji.

Sveti Janez, imenovani Božji ali iz Boga, je bil per konjkih pod cesarjem Korlnam V. Zavaljo nekiga služabniga prestopka na vojski je bil k smerti obsojen, in bi bil imel obešen biti. Neki ptuj vojvoda ali general ga je smerti rešil, dosegel je prizanešenje (general-pardon); vendar je bil žalostin njegov stan, ker je bil s sramoto od vojništva spušen in odpravljen. To osramotenje in pa neka pridiga ga je tako presunilo, de se je iz celiga serca spreobernal, je bil potlej svetnik, in začetnik reda milostnikov, to je, milih ali usmiljenih bratov, katerih opravilo je, za bolnike skerbeti. Imel je pregovor: „Terpljenje bo vselej

moje tolažilo, in dokler bom živel, ne išem družih rož, razun ternov s križa.“ Umerl je 8. sušca okoli leta 1495. —

Terpljenje človeka k Bogu zaverne; torej je terpljenje za človeka sreča, ne nesreča, ako ga le hoče prav obrniti.

Sv. Peter iz Stalaska.

Keršanski vojak mora sinovsko ljubezin in zaupanje do prečiste Marije Device imeti; to mu v nadlogah in posebno v boleznih veliko pomoč deli. — Sv. Peter iz Stalaska je v vojašino stopil, in se je vojskoval za sveto vero zoper krivoverce in puntarje Albinžane. V ti vojski je bil ranjen, in od tistiga časa ni bil nikoli več zdrav. Per-serčna ljubezin do Matere Božje ga je v toliki težavi obvarovala

pred maloserčnostjo. Dve leti bolan, je nar silniši bolečine voljno terpel in je bil ves v voljo Božjo vdan. Umerl je v svetosti v letu 1254. Njegove poslednje besede so bile: „V tvojo brambo, o Gospod! se zročim, in ti, o Mati milosti! prosi za me.“ — Perporočuj se posebno Materi Božji, de te obvaruje smertniga greha, in kliči jo na pomoč, ako te hude skušnjave nadlegvajo.

Koliko so pošteni kristjani za vero in lepo življenje terpeli.

Ti, ki se bojiš nekoliko zasmehevanja od kakiga malovredniga tovarša preterpeti, in za to molitev opustiš in za njim v hudo potegneš; poglej koliko so pošteni kristjani terpeli za sveto vero. Eno zmed nar huj-

ših preganjanj keršanstva je bilo pod trinogam Dioklecianam po celim rimskim cesarstvu. Skorej povsod so jim cerkve razderli in svete pisma požgali. V deželi Nikodemedii so silo velike trume kristjanov vkup naganjali in jih v kupe ločili. Okoli vsačiga kupa so germado napravili in zažgali. In bili so ne le odraseni, ampak tudi otroci. Sužnjim, ki so bili kristjani, so kamen na vrat navezali in jih v morju potopili.

Ravno tako po družih deželah. Marsiktere so naravnost kakor živino s sekiro ali z mesarico pobili; drugim so kosti sterli; druge so za noge obesili in pod njimi zakurili, de so bili v groznim terpljenju zadušeni; drugim so nos, ušesa, roke in ude zaporedama odsekali; dru-

ge so žive na žerjavici počasi pekli, ali pa so jih h kolu pervezali in jim meso od nóg do kostí odžgali, po tem so jim na vse ude žerjavice djali, de so počasi umérali.

Nekterim so ojstre žeblje za nohte zabijali; druge so na usta vergli in jim raztopljeniga svinca med pleča vlivali tako dolgo, de jim je do pljuč in do serca pregorelo; drugim so nogé na dva varha pervezali, ki so jih z vervmí skupej potegnili, potlej pa spustili, in ubogi človek je bil na dvoje pretergan.

Enkrat je bilo nad šest tavežent mož (celi polk ali regiment) obdanih, ker so bili kristjani, in vsi do zadnjiga so bili posekani; od nobeniga se ne bere, de bi bil Kristusu nezvést. — Iz tega vidiš, kersanski voj-

šak! kako drago so mogli ti spričevavci prvih časov nebeško veselje plačati, de so ga dosegli; tebe sicer nobeden naravnost ne sili, sveto vero zatajiti, je jih pa veliko, kateri te s slabimi zgledi išejo v pregrehe zapeljati, med njimi je tudi tvoje znotranje hudo nagnjenje: Ako se ne boš na vso moč zoper hudo vojskoval, ne boš imel deleža per marternikih v nebesih.

Cerkvene pesmi.

Pesem pri sveti maši.

Kirje.

Pred Bogam pokleknimo,
 Povzdignimo serce,
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje.

Ta dar presvete maše,
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbríše grehe naše,
 Naj varje nas nadlóg.

Mi grešniki spoznamo,
 Žalili smo Boga;
 O težko vest imamo,
 Pokoja nam ne da.

Marija, vsi svetniki
 Pomoči pros'mo vas,
 Smo grešniki veliki,
 O Kriste, usmil' se nas!

Gloria.

Bogú bód' čast in hvala !
 Na zemlji mír ljudem ;
 K' je milost božja dala
 Rešenje vsim stvarém.
 Bog! hvalo ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet ;
 Ti večno čast dajemo ;
 Ti sam, o Bog, si svet !

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje
 V življenje srečno pot ;
 Tamoto razsvitljuje,
 Naš varje grešnih smot.
 Kristjani, poslušajmo,
 Kaj Jezus nas uči ;
 Po njim se vsi ravnajmo,
 De vsak sveto živi.

Kredo.

To verjem, Bog nebeški,
 De ti si stvarnik moj ;

Tvoj Sin je rod človeški
 Sam spravil spet s teboj.
 Svet' Duh pri nas prebiva
 Od Jezusa poslan;
 Od njega moč dobiva
 Na zemlji vsak kristjan.

Kar si, o Bog! oznanil,
 Kar je tvoj Sin učil,
 V katoljški cerkvi hranil,
 K' je zanjo kri preлил;
 To verjem vse resnično.
 Le, Bog, pomoč mi daj,
 Živeti tud' pravično,
 De pridem v sveti raj.

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni,
 Od nas prečisti dar,
 Ga gréšniki nesrečni
 Dame na tvoj altar
 Za svoje hudobije
 In celiga svetá.

Naj nam jih čisto žmije,
 Nam tvojo milost da.

Ponižno vsi pošljimo
 Ta sveti dar v nebo;
 Gospod Boga prosimo,
 De mu prijeten bó,
 De naj mu bo češenje,
 Spodobna večna čast,
 De dušam da življenje,
 Vsi cerkvi božji rast.

Sanktus.

Svet, svet, svet Bog nebeški!
 Oblast imaš čes vse,
 Ves svet, ves rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.
 Naj vselej hvaljen bode,
 Češen in povikšvan,
 Zveličat vse narode
 Od Boga nam poslan.

Po povzdigovanju.

O angelci hitite
 In pridite 'z nebes,
 Z nam' sveti kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkam vsim telesa
 Je Jezus tukaj skrit;
 De b' skorej šli v nebesa
 Ga gledat in častit.

Ti Jezus, se usmili,
 Duš bratov in sestric,
 De bodo mir dobili,
 Odreši jih iz vic.
 De gremo k teb' prebivat,
 Nam grešnikom tud daj
 Nebeško luč uživat',
 S svetniki vekomaj.

Naš duh, o Bog, ti poje;
 Češen bod', Oče ti;
 Kraljestvo pridi tvoje,
 Naj se, kar češ, zgodi;

Daj nam naš kruh, jed' zdravo,
 Dolgé odpusti nam,
 Ne peljaj nas v skušnjava,
 Otmi sovražnikam.

Med sv. obhajilam.

Moj Jezus! tebe vžiti
 Iz serca jez želim;
 Pa k teb' ne morem priti,
 Ker toljkokrat grešim.
 Operi dušo mojo,
 Slabosti njene veš,
 Pokaži milost svojo,
 De v duhu v mene greš.

O Jezus! k meni pridi,
 Preženi grehov noč,
 De duša moja vidi
 Dobrote tvoje moč.
 Ostani vedno v meni,
 De dušo mi živiš,
 Z menoj se terdno skleni,
 Me srečniga storiš.

Pri koncu svete maše:

Svet dar smo dokončali,
 Odpéli čast Bogú;
 Očetu darovali
 Njegoviga Sinú.
 Mertvim in živim sprava.
 Za grehe naj bo tó;
 Naj nam bo vsim zastava,
 De pridemo v nebó.

P e s e m

pri sveti maši.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojga serca časti;
 Stor' milost tem, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolgé.
 Odpusti Oče grešnikom
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — ljív — nam
 Dobrotljiv skaži se nam.

2.

Ob darí tvoje smo prišli,
 Kakor zgubljeni sin!
 In kakor ovce smo zašli
 Zgubili tvoj spomin,

Al, Oče vsíga usmiljenja ,
 Na serca polne zgrevanja
 Z dopadajenjem dol' poglej
 In svojo gnado zopet dej;
 In gna — do — dej
 In gnado zopet dej.

3.

Sej vsi delo tvojih rok ,
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabosti svojih otrok
 Ti vel'ki gospodar!
 Za spravo zdaj darujemo ,
 Tvoj'ga Sinu zročujemo ;
 O Bog, skoz njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse — nam od — mi
 Vse grehe nam odmi.

Gloria.

Čast bod', na visikosti
 Bogú na vekomej ,
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej ;

V ponižnosti pojemo,
 Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe zgolj prejmemo
 Rešenje iz nadlog. (dvakrat.)

Evangelí.

Iz tvojih ust izide
 Svet' evangelium
 Na dno le to se snide
 Vsih kristijanov um.
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči!
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečen prav živi. (dvakrat.)

Kredo.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna!
 In verje z živim spoštovanjem
 Na tebe, praviga Boga,
 Tud verje v tvoj'ga ljub'ga Sina.
 Spočet'ga od svetiga Duha

Ko Jesova ga korenina
 V deviškim cvetju je svetla.
 (dvakrat.)

Darovanje.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté darí,
 Z njim tudi tvoj ljud zdihuje
 In s sercam kvišk' puhti.
 Čist kruh je ino vino
 Za grehe naše dar,
 K' tvojga Sinú spominu
 Je obložen altar. (dvakrat.)

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti,
 Je Bog in naš Gospod!
 Z angelci pojte: Sveti
 Si ti Bog Sabaot!
 V nebesih in na zemlji,
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj in na vekomej. (dvakrat.)

Po povzdigovanju.

Poglej, o Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti nanj postav'no po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan:
 Za nas prisojen umornjini
 Strašno na križu bil zaklan.
 (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte božje Jagnje,
 Kak' toči svojo kri;
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli!
 On grehe nam odjemlje,
 On nosi vse dolge,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobe. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jez nisim vredin, (dvakrat.)

De b' tebe dans zavžil,

Al' reci, de bom vredin, (dvakrat.)

Ter bodem zopet živ.

V duhu te prejeti

Iz serca jez želim,

Daj, ženin naš presvéti, (dvakrat.)

De milost zadobim.

Pri koncu svete maše.

Daritev smo končali,

Ta dar je, Bog! tvoj Sin;

Mi smo, vsi skup spoznali

Tvojih darov spomin.

Skoz njega smo prejeli

Rešenje 'z naših véz,

Zdaj zadnjič nam dodeli

Svoj žegen iz nebes. (dvakrat.)

Zahvalna pesem.

Hvala bod' Gospod Bogu!

Vse stvari ga zdaj molíte!

Stvarnika, dobrotnika

In Očeta ga častite!

Kerub, Seraf mu pojo,

Hvali zemlja in nebo.

Sveti, sveti, svet' Gospod!

Vse je polne tvoje hvale;

Trume zvoljenih, o Bog!

Večno čast ti bodo gnale;

Vsi svetniki te časté,

Vsi pravični te slavé.

Češen bodi trojni Bog!

Oče, Sin in ti Duh sveti!

Cerkve tvoje nauk ves

Moramo zvesto verjeti;

Jezus Kristus, božji Sin

Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen tvoja!
 V grehe sim bil zakopan,
 Revna je bila duša moja;
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živi in nam vmerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici božji zdaj
 Ga še imamo pomočnika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojstriga sodnika;
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus, bod' usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,

Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, per nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikšuj
 In zveličaj svoje stvari;
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, de stor'mo dobro radi;
 V tebe upamo vsak čas,
 De ne boš zaverigel nas.

V. Hvalimo Očeta in Sina s svetim Duham vred.
 O. Častimo in povikšujmo ga vekomaj,

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

V. Gospod z vami.

T. In s tvojim duham.

M o l i m o .

Bog! kteriga usmiljenje nima števila, in kteriga dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za dodeljene darí; in prosimo vedno tvojo milost, de, kir prošnikom dodeliš, kar želé, jih ne zapustiš, temuč perpelješ k prihodnimu plačilu. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duham.

V. Hvalimo Gospoda.

O. Bogu bodi hvala!

Nektere vojaške pesmi.

Bog ohrani nam Cesarja.

1.

Bog ohrani nam Cesarja
 Naš'ga Franca Jožefa,
 Blagoslovi Gospodarja
 In Očeta našiga!

Naj Mu sveti lepa zarja,
 Večni naj Mu srečo da!

Bog ohrani nam Cesarja
 Naš'ga Franca Jožefa.

2.

Njegov tron naj bo pravica,
 Krona Njegova modrost!

Sveta véra Mu desnica,
 Tovaršica učenost!

Angel Božji po vsih potah
 Srečno Franca naj pelja!

Bog osreči v vsih dobrotah
 Naš'ga Franca Jožefa!

3.

V ljubim miru Mu kraljvati
 Bog mirú in sprave daj,
 Avstrijanam pa vživati
 Že na zemlji srečin raj!
 Naj cesarska roka brani
 Nas ves čas sovražnika!
 Bog obvari nam Cesarja
 Nas'ga Franca Jožefa!

4.

Mir in sreča po deržavah
 Avstrijanskih naj cvetè,
 Naj v ljubezni ino pravah
 Se po sreči izide vse!
 Vsi zapojmo Francu vdani,
 Vsi iz celiga serca:
 Dolgo lét nam Bog ohrani
 Naš'ga Franca Jožefa!

Slomšek.

Novaki po persegi.

1.

Bog te živi domovina!
 Tebi vsak junak živi;
 Tebi do hladila groba
 Naša gorka kri kipí.

Tebi v službo stopimo,
 Tebi dans perséžemo.

2.

Solnce po vsem ljubim svetu
 Sveti, luna ima svoj čas,
 Zvezde se leskečejo;
 Pa takó ne, ko per nas:

Tebi v službo stopimo,
 Tebi dans persežemo.

2.

In nikjer ga ni cesarja,
 De bi naš'mu bil enák,
 Vsi ga ljub'mo ko očeta,
 Zanj volján je umreti vsak:

Tebi v službo stopimo,
 Tebi dans perséžemo,

4.

In junak za sveto vero
 Ne gori nikjer takó,
 Kakor v naši domovini,
 Torej naše znamenje bo:
 Tebi vsi perséžemo
 In zvestí ostanemo.

Pošten vojak.

1.

Voják vesel je korenjak,
 Kar prav ino spodobno je;
 Čmernósti ne pozná vojak,
 Ne zgraja, ne prepira se.
 O ták, o ták
 Je vsak pošten vojak.

2.

Vojak pošten je korenjak:
 Dovoljin s tem, kar cesar dá,
 Nikomur ni on nadlegák,
 Pomaga rad, in da, če imá;

O ták, o ták
Je vsak pošten vojak.

3.

Vojak je možki korenjak:
Ne kolne in se ne rotí,
Je vsmiljen, čist, ni gerd piják
Nesrečo serčno poterpi:
O ták, o ták
Je vsak pošten vojak.

4.

Vojak je moder korenjak:
Nedolžnost tujo in svojo bran',
Cesarju serčno služi vsak,
Je dober človk, je zvést kristjan:
O ták, o ták
Je vsak pošten vojak.

K oroževanju ali ekser- ciranju.

1.

Pokoncu serčni korenjaki,
Vstaníte véрни vsi vojaki!
Skoz okno solnce že molí
In urno k delu nas budí.

2.

Je dolgo dnevno scer čuvanje,
Le kratko, pa prijetno spanje,
Ker varuje nas Božja moč
Poletno pokojljivo noč.

3.

Gospod, ki njega je stvarjenje,
Nam dal je tud še dans življenje,
Nam ude s spanjem pokrepčal,
De vsak je spet vesel in zdrav.

4.

Zató zdaj serca povzdignimo,
Pobožno se mu zahvalímo;
Pod svojo obrambo nas je djal,
Nam angel varha v stražo dal.

5.

Zdaj pa na naše opravilo
 Okó bo Božje nas spremilo;
 Vse, kar naklóni nam nebó,
 Naj njemu v čast in hvalo bó.

6.

Na svetu nam je res terpéti,
 Pa sej bo treba kmal umreti:
 Če služimo Gospodu zmir,
 Nas unkraj čaka večni mir.

Na popotvanju ali maršu.

1.

U zmerzlini in vročini
 Mérimo čez hrib in log,
 V gromu, tresku in dežini,
 Naj bo žar ali srež okrog.

2.

Naše postlje so planjave,
 Naša streha plavo nebó,
 Brez skerbí in volje zdrave
 Križem - svét korakamo.

3.

Če tud kterkrat čevelj žuli,
 Naj bo, naj bo v Božje imé,
 Če tud včasi želodec kruli,
 Enkrat konc bo že, bo že.

4.

Pridemo pa v stanovanja,
 Se nam dobro vnovič godí,
 Kmet pernese pokrepčanja:
 Kapco pod pazho, v roki jedí.

5.

In vojaki mi pošteni
 Ga ne zaničujemo,
 Sesti k nam na stol leseni
 Z nami zajet' mu rečemo.

6.

Reci kdo, kar mu je drago,
 Meni je všeč vojaški stan:
 Dušno in telesno blago
 V varnosti vojak ohran'.

7.

Za cesarja v eno méro
 Smo voljni mi vse terpet',
 Za Boga in sveto véro
 Tavžent — tavžentkrat umret'.

Boben in trobenta.

1.

Boben zabobna,
 Trobi trobenta na glas,
 Vstan'te tovarši!
 Puške čez ramo, bodalo za pas!
 Kliče k paradi, na vajeenje nas;
 Stopnja za stopnjo naprej,
 Solnce visoko bo zdej!

2.

Kratke so ure,
 Kmalo življenje bo preč:
 Umreti bo treba, —
 Zboljšati potlej ne da se več,
 Ko je na odru mertvaškim merlič:

Moder bod', žívi lepó,
Groza te umreti ne bo.

Glasilka ali parola.

Glasilka skaže, kdo je naš,
Gorjé mu! kdor je nima v glavi:
Glasilka sodni dan, pajdaš!
Na lév' boš slišal, al na pravi.
Pohléven, čist in trezin bod',
Sodnika spomni se povsod;
Glasilka tvoja bo:
„Nebó!“

Na stražo.

Na stražo kliče me dolžnost
Za dom in za cesarja;
U persih mi kipí krepóst,
Ne vstrašim se viharja.

Na straži bodi, o mladost!
 Za čednost-in poštenje;
 Cesarju in Bogú zvestost!
 To pravo je življenje.

Bojna pesem avstrijskih vojakov v Lombardii.

(Potočnikova.)

Na nóge, bratje! bobni ropotajo!
 Cesarstvo kliče svoje sine v boj;
 Bandera, zmage vajene, vihrajo,
 Častiti *vojvod* pelje hrabrih broj;
 Nebégaj! stoj! sovražni plašniroj!
 Kupí sercé
 Na boj, možjé!
 Strelú vihar
 Je slave žar!

Na nóge, v boj! mogočni Bog je
 z nami,
 Junaškiga je *vojvoda* nam dal;

V premago gre s pogumnimi ver-
stami,
Lovórove bo hrabrim vence bral;
De zmagamo, bo Bog na strani
stal.

Ko strésa grom,
Bučí polom,
Se oživí
Junaška kri.

Kustoca, Volta, Šent — Lucia, Sona,
Vičenca naše slave zvézde so,
Iz njih spletena bodi svitla krona,
Glavó naj venča *premagavčevo*,
Glavó *Radeckiga* častitljivo;
Njegov obraz
Unema nas;
Prestraši vse
Sovražnike.

Pozdravimo vas, bratovske junake,
Tam, kjer gromí cesarska Do-
nava,

Kjer Vindišgrec in Jelačič vojšake
 V pravično zmago hrabre peljeta.
 Tud vaša čast je slavno rešena!
 Vaš venc je zvit,
 Zdajavc pobit.
 Vas kušnemo,
 Objamemo.

Še Avstria svobodna in častita,
 Nezmagana, krepkejši le stoji;
 Sovražna moč zdajavcov je razbita,
 V zasluženih verigah tam leži,
 Vojšakov zvestih roka jo teži!
 O Avstria
 Pomlajena
 Junaško stoj!
 Mi ščit smo tvoj.

Franc Jožef! za Te, ljubljén'ga
 Cesarja,
 Vojšakov Tvojih meči bliskajo,

Za Té, narodov zvestih Poglavarja,
 Slovenske tudi serca bijejo,
 Na migljeje Tvoj v grom boja
 planejo.

Če stresa grom,
 Bučí polom,
 Junak kričí:
Franc naj žíví!

O b s é g.

Stran.

Keršanskiga vojšaka dvojna vojska	3
Sveti Jur, dvojin vojak . .	4
Keršanski soldat, bodi svetiga Jurja brat!	7
Tudi soldat mora moliti . .	10
Molitev zjutraj	12
Premišljevanje	13
Molitev k Jezusovimu sercu za dar čistosti	17
Molitev vojakova k Jezusu za gnado v njegovim stanu .	19
Opoldne	20
Pred jedjó.	21
Po jedi.	21
Molitev k presladkimu imenu Jezusu	22
Molitev mladenča k Materi Božji, ...	23

	Stran.
Keršanskiga vojaka ura	25
Večerna molitev	30
Obžalovanje in sklep	32
Tri božje čednosti ob kratkim	33

Sveta maša.

Molitev pred sveto mašo	35
-----------------------------------	----

Zakrament svete pokore.

Opomin k pokori	60
Molitev pred spraševanjem vesti	61
Kratko spraševanje vesti	62
Molitev po spraševanju vesti	67
Po spovedi	70
Pred sv. Obhajilam	73
Hrepenenje po Jezusu	76
Poniževanje in obžalovanje	77
Prošnja	79
Po svetim Obhajilu	81
Molitev	82
Zahvala	84
Prošnja do Jezusoviga Serca	85

	Stran.
K Materi Božji	87
Tri božje čednosti	88
Litanije vsih Svetnikov	92
Lavretanske litanije.	105

Sveti križev pot.

Perprava	114
--------------------	-----

Per bolnikih.

Molitev bolnika	130
Ko bolnika v sveto Olje devajo	
129. psalm	132
Molitev	133
Pobožni zdihljeji, ki se zamo-	
rejo bolniku narékvati	135
Ko bolnik umira.	137
Ko se je duša ločila od telesa	138
Za verne mertve	139

Nektere posebne molitve, zlasti v vojski.

Za vojskovodja	140
Za častnike ali oficirje	141

	Stran.
Molitev vikšiga za podložne.	141
Na bojišu ali na pokopališu .	142
Za tovarše v bóju	143
Molitev ranjeniga na vojski .	144
Za mertve vojake	145

Nekteri lepi nauki.

Jezusa nad vse ljubiti.	146
Se ponižno podvreči	148
Življenje čiste duše pred Bogam	149
Strah večniga ognja váruje v nečistost in prevzetnost.	150
Spomin Kristusoviga terplje- nja váruje v razuzdano ve- selje	151

Nekaj zgledov

za keršanske vojake	153
Ponižni stotnik	155
Sveti Korneli.	157
Sv. Longin in njegova tovarša	158
Sveti Boštjan.	160

	Stran.
Štirdeset marternikov	162
Sveti Vital	164
Sveti Martin je bil pošten vojšak	165
Sveti Teodor	175
Sv. Juvenci in sv. Maksim	176
Sveti Nikon	178
Sveti Janez Božji	180
Sv. Peter iz Stalaska	181
Koliko so pošteni kristjani za vero in lepo življenje terpeli	182

Cerkvene pesmi.

Pesem pri sveti maši. Perva	186
Pesem pri sveti maši. Druga	193
Zahvalna pesem	199

Nektere vojaške pesmi.

Bog ohrani nam Cesarja	203
Novaki po persegi	205
Pošten vojak	206
K oroževanju ali ekserciranju	208
Na popotvanju ali maršu	209

	Stran.
Boben ali trobenta	211
Glasilka ali parola	212
Na straži !	212
Bojna pesem avstrijskih vo- jakov v Lombardii	213

